XXIII. évfolyam 11. szám

Ára: 1 forint

1967. március 16

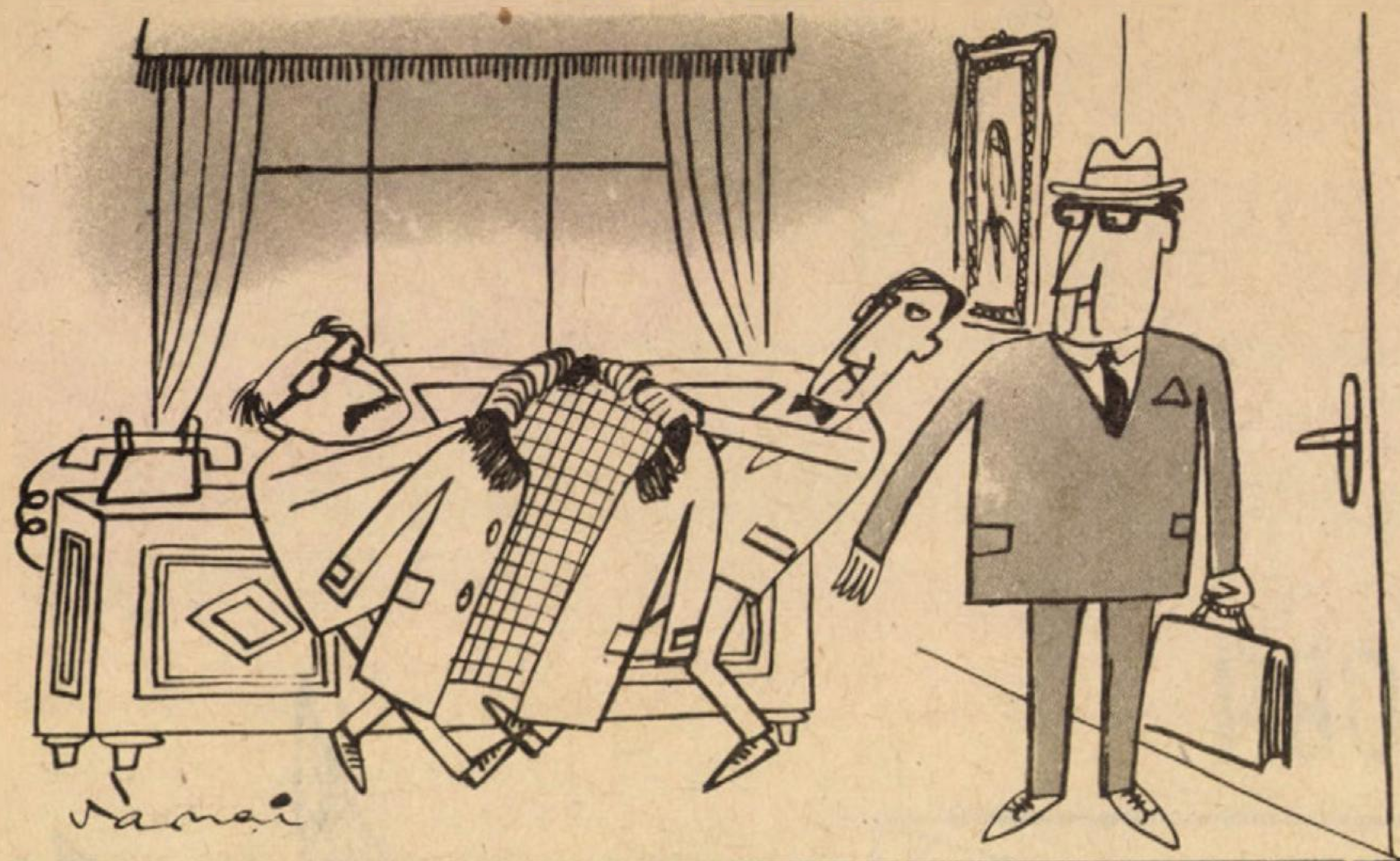
SZÜLŐSZOBA

Várnai György rajza

GYERMEKGONDOZÁSI SEGÉLY

— *Gratulálok! Havi ezernyolcszáz forintjuk született!*

Üzemi vetélkedő

A LUDAS MATYI

JOGÁSZA VÁLASZOL

KÉRDÉS:

Társbérletben lakom, közös az előszobánk Fáradt Lajosékkal, akik elvetemült huligánok, az egész ház tanúsíthatja.

A minap összegyűjtöttem vagy három kiló régi újságot, szépen időrendbe raktam, zsineggel szabályszerűen átkötöztem őket, aztán a csomagot kitettem az előszobába, hogy reggel, munkába menet magammal vigyem, és eladjam a MÉH-nek. Fáradték szokás szerint késő éjszaka jöttek haza. Fáradt Lujza megbotlott az újságcsomagban, és elesett. Fáradt Lajos ekkor felkapta az újságköteget, és betörte vele a szobám ablakát.

Milyen jogi alapon állíthatom törvény elé ezt a dúvadat?

H. L.-né
Budapest

FELELET:

A tényállás világos: sajtó útján elkövetett magánlaksértés esete áll fent.

*

KÉRDÉS:

Négy hónappal ezelőtt vásárolt Monolit gyártmányú, Epszilon típusú televíziómat eddig tizenhét alkalommal kellett garanciális javításra vinnem. Mindig udvariasan kicserélnek benne néhány alkatrészt, hazacipelem, bekapcsolom, pár percig szuperál, aztán reccs! hurcolhatom ismét a szervizbe.

Már kicserélték benne a képcsövet és kiscsöveket, a kávát és a nyomógombokat, a csatornákat és a tekercseket, az ellenállásokat, a hátsó fedőlapot, a csatlakozó-zsinórt, a dugaszt... Nem részletezem tovább, kívül-belül mindent kicseréltek! Néhány micsodát többször is! És mégsem működik!

Hová, milyen törvényes fórumhoz forduljak panaszommal?

Kótál Géza
Újpest

FELELET:

Sehová se forduljon, örüljön, hogy a szerviz ezek után még egyáltalán foglalkozik az ön televíziójával! Amennyiben ugyanis a szóban forgó Epszilon típusú készülékben az elmúlt négy hónap során valóban minden alkatrészt kicseréltek, akkor ez tulajdonképpen már nem az a Monolit gyártmányú készülék, amelyet ön az üzletben vásárolt, hanem egy másik, összebarkácsolt masina, amire nem jár garanciális javítás.

*

KÉRDÉS:

Hivatalos vidéki kiszállás során, munkaidő alatt, ismerkedtem össze jelenlegi élettársammal. Házasságunk ennek alapján üzemi balesetnek tekinthető-e, és ha igen, milyen kártérítési igénnyel léphetek fel a vállalatommal szemben?

Bari Gida
Nyíregyháza

FELELET:

Küldje be kedves felesége fényképét, a legutóbbi nézeteltérésüket követően felvett látleleteket, csak akkor nyilatkozhatunk. Vérmes reményeket ne tápláljon, de talán sikerül leszázalékoltatnunk.

(kürti)

SÜLETLEN ÜGY

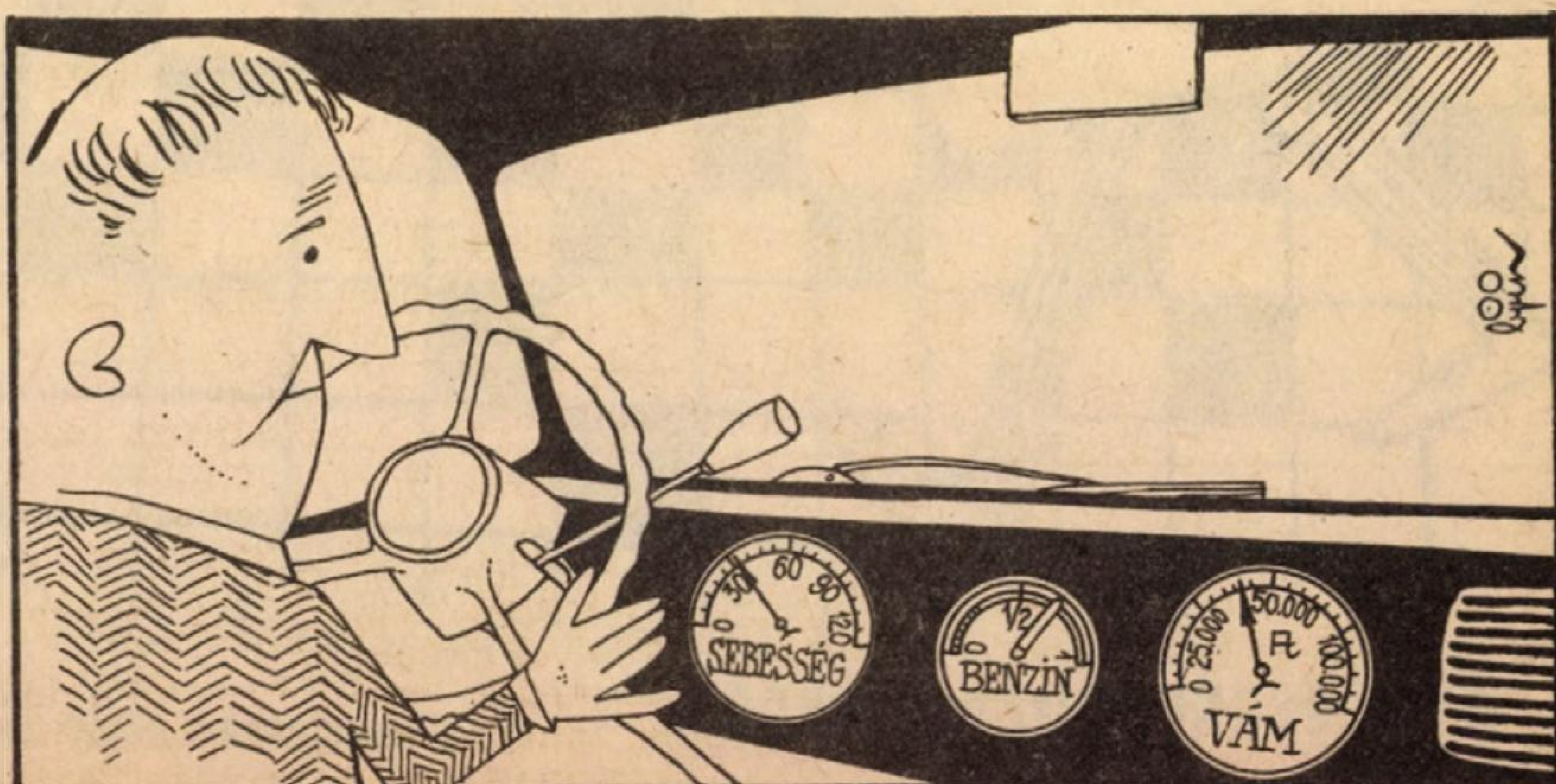
Csak most örülök igazán annak, hogy nem vagyok árdrágító vagy súlycsonkító. Közleményt olvastam ugyanis, mely szerint a kerületi tanácsokat utasították: járjanak el szigorúbban a vásárlók megkárosítói ellen. S ha meggondolom, hogy ez nem is az első ilyen közlemény, el tudom képzelni, milyen jeges rémületben élhetnek állandóan ezek az árdrágítók, súlycsonkítók és egyéb szabálysértők. Hiszen ugyanitt olvasom, hogy a szigorúság már az utóbbi időben is nőtt: ezt a következtetést vonták le abból, hogy a szabálysértések miatt kirótt bírságok átlagösszege az 1965. évi 106 forintról 1966-ban 157 forintra emelkedett. Sőt, az árdrágítóknál már a 361, a különösen nagyobb szabálysértéseknél pedig a 493 forintot is eléri ez az összeg.

Ennek a drákói szigornak az elviseléséhez kötélidegek kellenek. És nagyvonalúság is! Mert tegyük fel, hogy valaki összeügyeskedik átlagban havi 800-at — szerény ember, és kicsi az üzlet —, fél év múltán elkapja egy ellenőrzés, és a 4800 forintos „különbözetből" le kell adnia 400-at. Gondoljuk meg, hogy a múlt év hasonló időszakában még csak 350 forint bírságot kellett fizetnie — és akkor érzékelhetjük, hogy egyre nehezebb a súlycsonkítók és árdrágítók élete. Hogyan hozzák be az egyre növekvő bírságösszegből fakadó veszteségüket? Vajon növekszik-e olyan arányban a vevők száma?

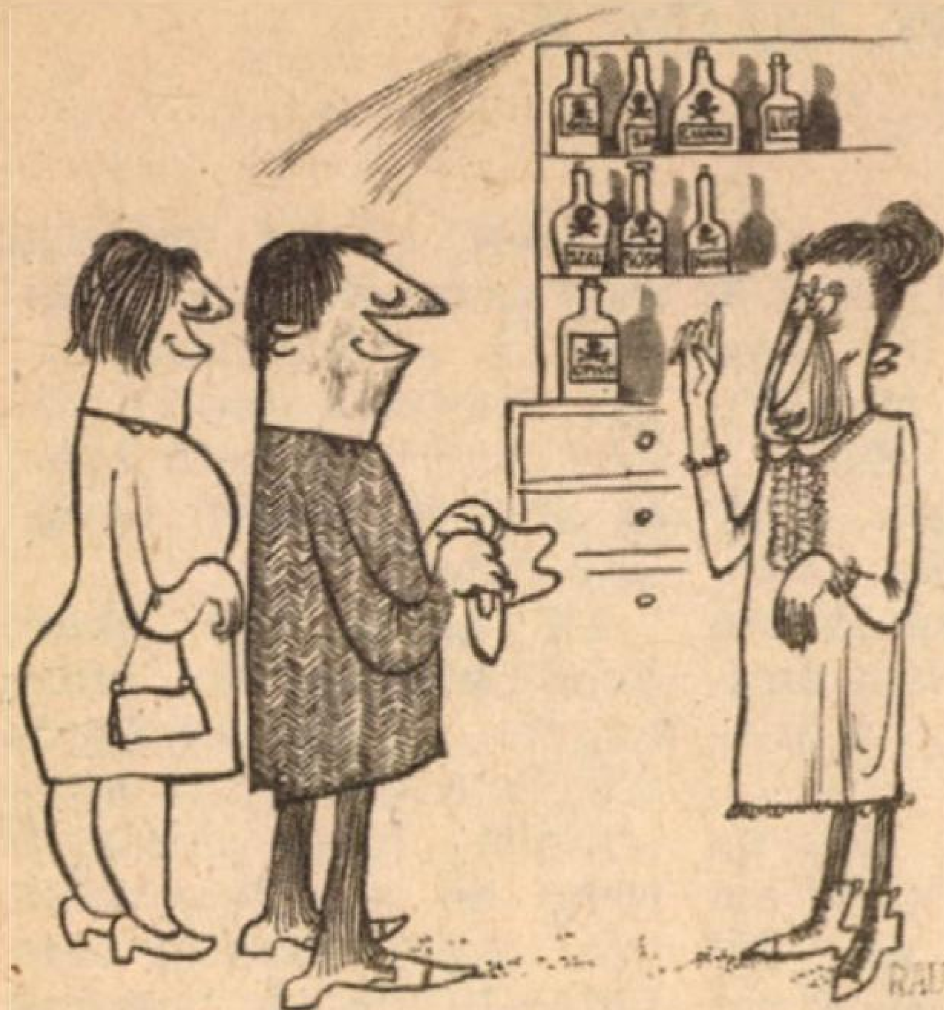
Mindezt végiggondolva és elborzadva utánanéztem, mi lett a következménye egy legutóbbi ellenőrzés során felderített esetnek. Nem is kisebb árdrágításról, hanem arról van szó, hogy egy körúti üzletben csupa sületlen kenyeret találtak az ellenőrök. Nyomban maguk elé idézték a sütöde vezetőjét, aki elismerte, hogy a kenyereket megsüthették volna jobban is, de — tette hozzá — ezt is megszokhatják a vásárlók. Az ellenőrök azonban könyörtelenül kicseréltették a szállítmányt. És jegyzőkönyvet vettek fel. És kész. Ez a szabályosnak nem nevezhető eset ugyanis még nem szabálysértés. Pedig, ha az ilyen — elég gyakran előforduló jelenség — szintén szabálysértés lenne, az átlagbírság összege a jelenlegi 157 forintról talán már 160 forintra is feltornászta volna magát.

Földi Iván

Ajándék kocsi

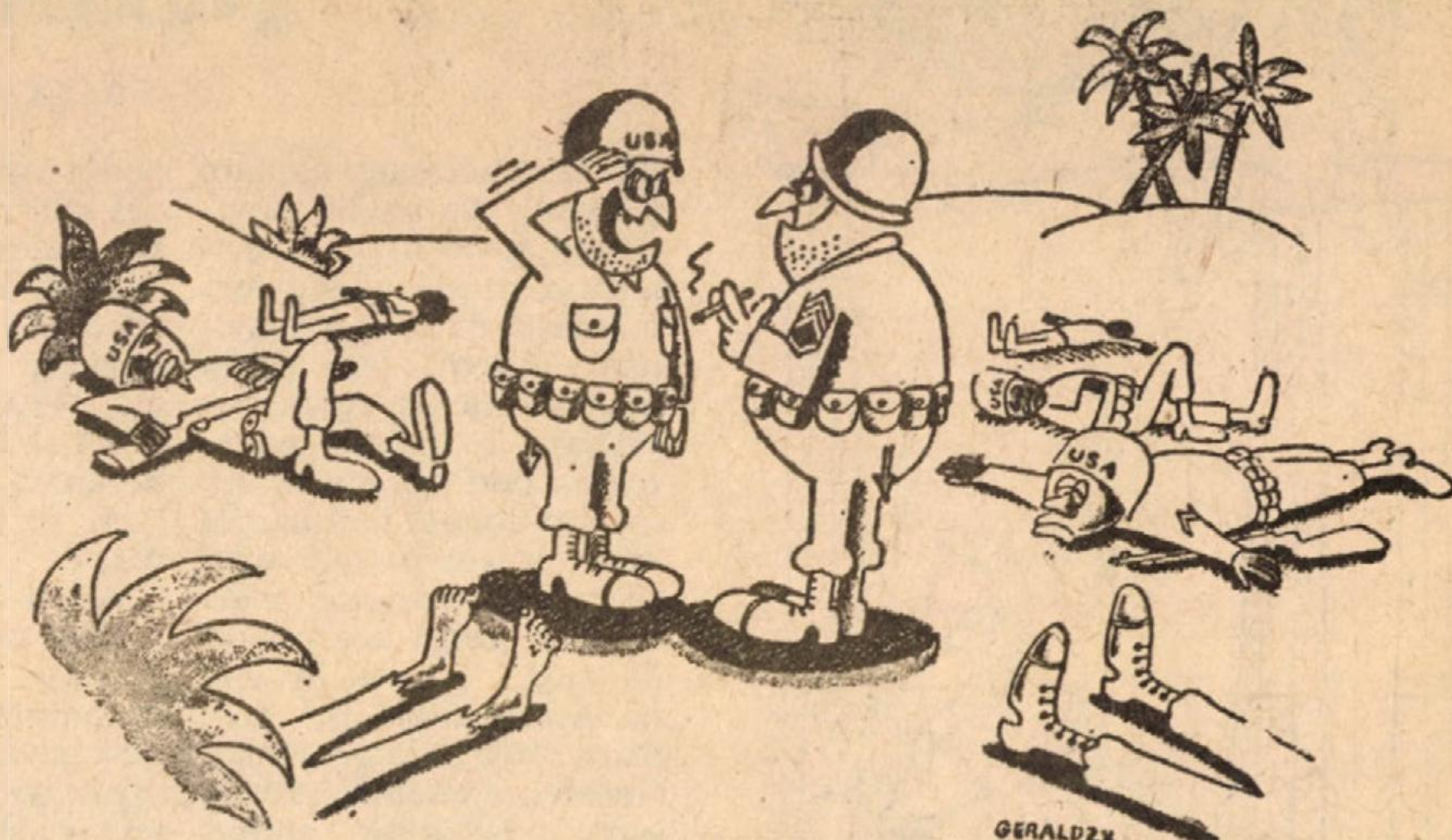
Eltartási szerződés

– Csak akkor vállalják el, kedveskéim, ha valami új mérget tudnak kitalálni, mert ezeket már ismerem, és a szervezetem is megszokta őket ...

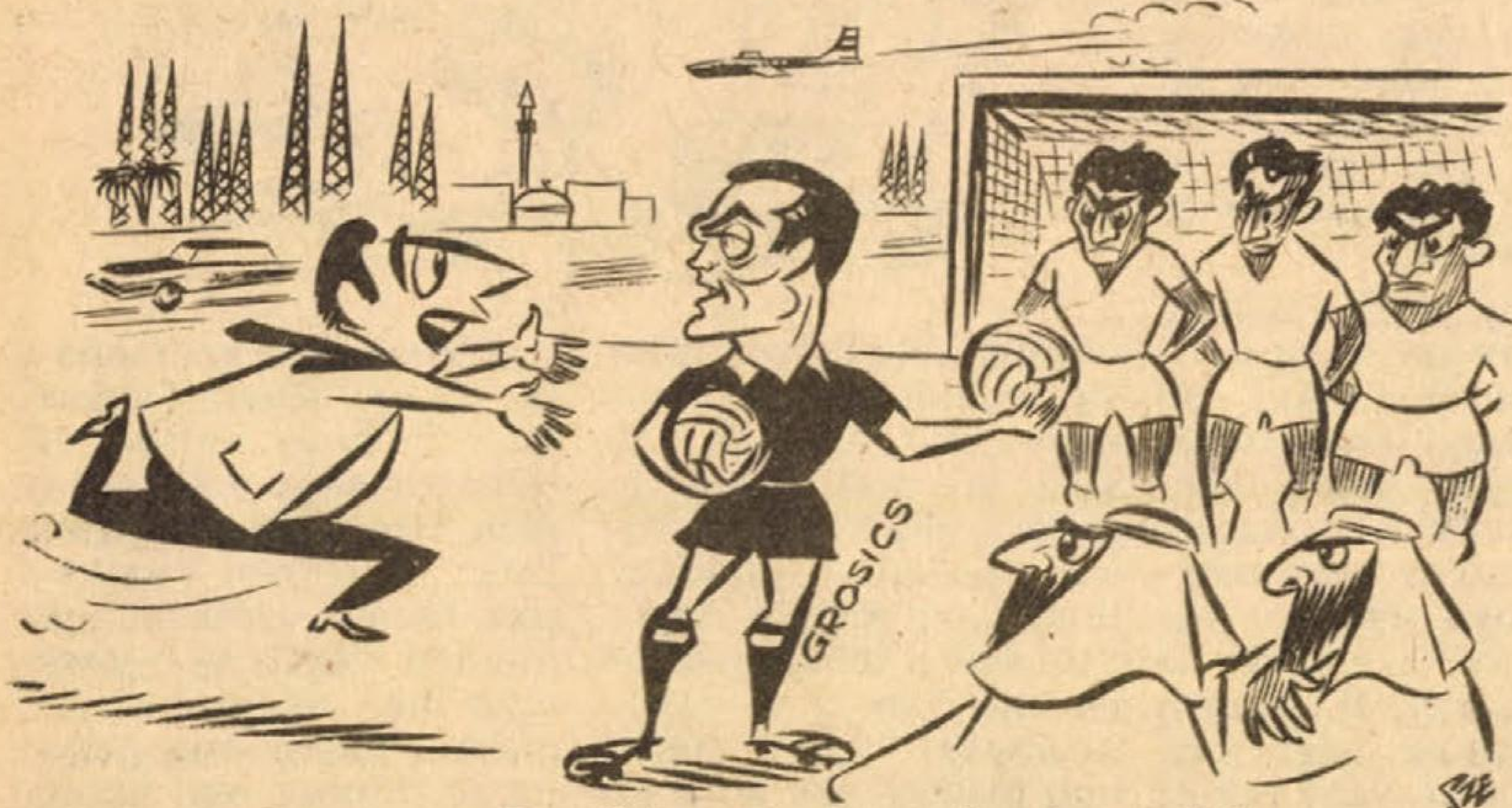
Amerikai győzelmi jelentés

(Az amerikai „National Guardian"-ból)

– Jelentem, hogy kilenc ellenség esett el! Öt partizán és négy saját néger!

Grosics Kuwaitban edzősködik

– Gyuszikám, gyere haza, nincs kapusunk!!

Modern nevelés

– Ha rossz leszel, kiteszlek a smogba!

ŐRSÉG A RAJNÁN

Néhai Max Schneckenburger, a „Wacht am Rhein" költője, nyilván nem úgy képzelte el a dolgot, hogy az angol hadsereg áll őrséget a Rajnán. Neki a Rajna azt jelentette, amit a Mississippi az amerikaiaknak, a Volga az oroszoknak, a Jangce a kínaiaknak és a Tisza nekünk.

A második világháború befejezése óta a szóban forgó őrséget az angol (pontosabban a brit) hadsereg adja a Rajnán, összhangban a nemzetközi megállapodásokkal, büszkén és győzedelmesen, miután a megvert nácik keservesen nyögtek a győztesek csizmái alatt.

Azóta a helyzet gyökeresen megváltozott. Mivel a megvert németeket szigorúan eltiltották mindenféle hadianyag gyártásától, kénytelenek voltak minden erejüket a fogyasztási cikkek előállítására és eladására összpontosítani. Napjainkban az angolok, amerikaiak és franciák által megszállt Nyugat-Németországban magas az életszínvonal, a fiatalkorú bűnözés és az önbizalom. Amellett Nyugat-Németország tagja a Közös Piacnak, ellentétben a Rajnát őrző Nagy-Britanniával.

Úgy látszik, nem valami jövedelmező tevékenység az őrség a Rajnán, mert a győztesek őrszolgálata egyre nagyobb pénzügyi nehézségekbe ütközik.

Így hát az angol kormány a nyugatnémet kormányhoz fordult:

— Uraim! Emlékezniük kell arra, mily sokba került legyőzni önöket! Önök gazdagabbak, mint mi. Illő lenne, hogy segítsenek.

A nyugatnémet kormány így válaszolt:

— No de hogy képzelik ezt? Maguk még csak nem is tagjai a Közös Piacnak! Mi nem avatkozunk bele egy megszálló hatalom belügyeibe. De akinek megszállás a kedvtelése, az áldozzon is. Ahogy a régi görögök mondták: győztes, fizess!

Az angol kormány ekkor így szólt:

— Hogy lehetnek ilyen szívtelenek? Könnyű önöknek! De nem lenne szabad megfeledkezniük a fejlődő, nemzetekről, például rólunk!

A nyugatnémet kormány fejcsóválva válaszolt:

— Ugyan, ugyan! Azért, mert szerencsére elvesztettük a háborút, pénzt nem akarunk veszíteni. Dolgozzanak keményebben, kereskedjenek ügyesebben, s akkor talán el tudják tartani nyomorgó rajnai seregüket.

Az angol kormány erre nem szólt egy szót sem, csak könnyezett.

Így áll a dolog manapság.

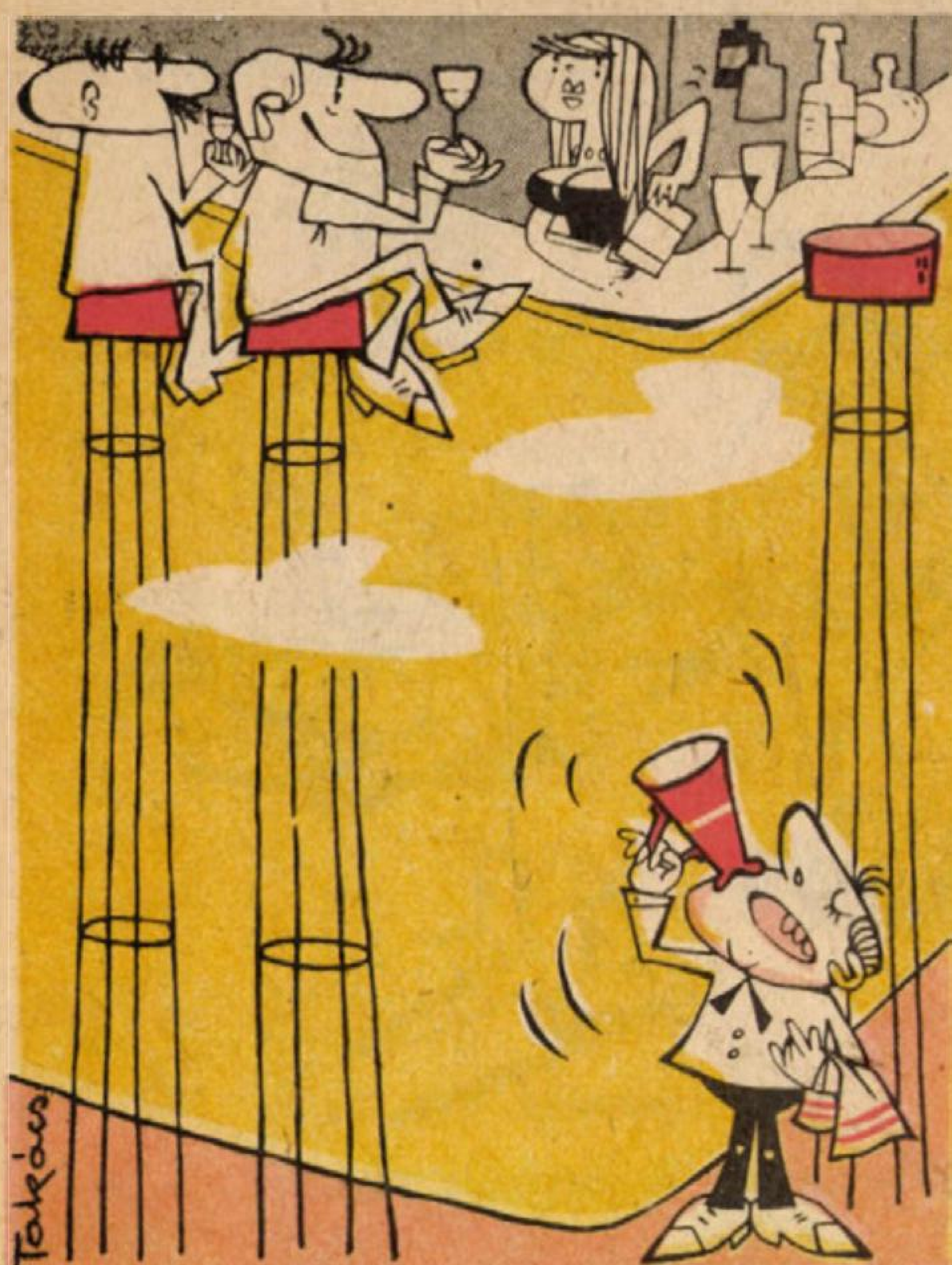
A legnagyobb baj az, hogy az angol kormány sohasem kéri ki a tanácsomat. Bármennyire hihetetlenül hangzik is, sem Mr. Wilson, sem Mr. Brown nem kérdezte meg tőlem, hogyan oldják meg a rajnai kérdést. Ne csodálkozzanak aztán, hogy az egyik baklövést a másik után követik el. De hát bennem nincs neheztelés, szívesen felajánlom tanácsaimat.

Tehát! Addig nyújtózkodj, amíg a takaród ér! Mivel az angol pénzügyi takaró nem ér a Rajnáig, vonják vissza a hadsereget, és helyezzék át Máltába. Ott még örülnének is neki. Ha odahaza hiány mutatkozik katonában, vonják ki Adenből az angol katonákat, és küldjék őket haza szeretteikhez.

Vigyázzanak arra, hogy ne kövessenek el durva mulasztásokat. Mert például amikor 1939-ben megüzenték Hitlernek a háborút, elfelejtettek megállapodni a német kormánnyal abban a tekintetben, hogy ki fizesse majd a rajnai megszállás költségeit.

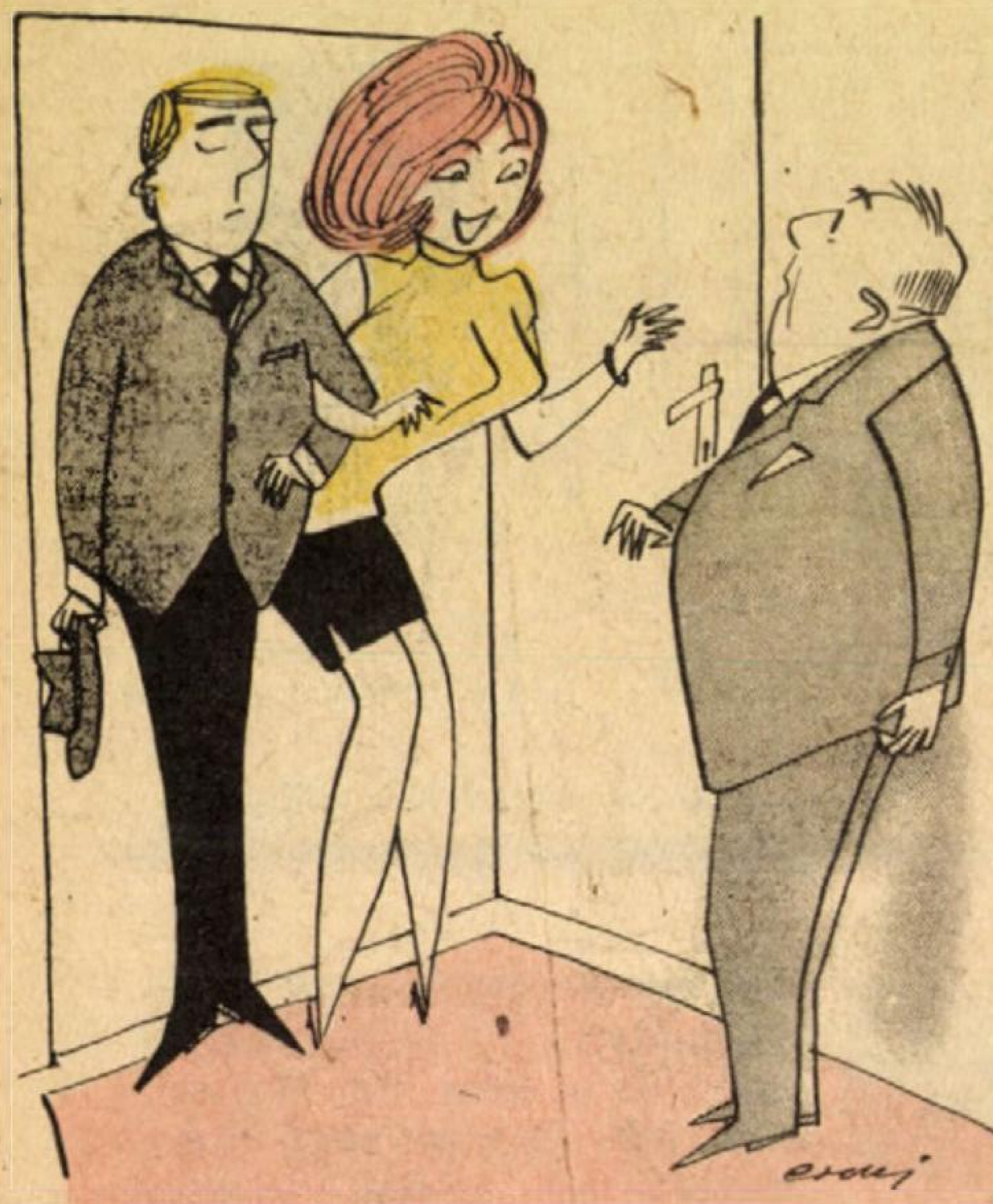
Feleki László

Bárszék

– Kovács úr, telefon!

Fortuna kegyeltje

– Ezt a szerencsét, szívem! Az autó után nyertem egy gépkocsivezetőt is!

Vasárnapi ebéd

(LACIKA MONOLÓGJA)

Nekem két nagymamám van. Az egyik anyumamája, őt Anna nagyinak, a másik pedig apu mamája, őt Eszter nagyinak hívom. Az egyik nagymama az egyik vasárnap, a másik nagymama pedig a másik vasárnap ebédel nálunk. Én mind a két nagyit egyformán szeretem, mert mind a kettő hoz csokit, de mégis jobban örülök, ha Anna nagyi jön hozzánk, mert akkor sokkal fincsibb ebédet készít anyu. Ilyenkor töltött csirke vagy paprikás csirke van ebédre, mert anyu mamája ezt szereti a legjobban, és anyu ilyenkor mindig csinál citromos vagy mogyorós tortát is, amit meg én szeretek a legjobban. És mindig van gyümölcs, legutóbb még narancs és banán is volt.

De én nem tudom, miért van az, hogy amikor apu anyukája, az Eszter nagyi jön hozzánk, akkor soha sincs ilyen ebéd, pedig ő is vasárnapra van mindig meghíva. Anyu ilyenkor valami mást főz ebédre, de sohasem csirkét, hanem csak rántott húst meg kelkáposztát vagy rakott krumplit. Torta pedig soha sincs, de azért anyu ilyenkor is ad gyümölcsöt, vagyis almát.

Apu már mondta is anyunak, nem szabad azt csinálni, hogy amikor anyu mamája jön hozzánk, akkor olyan nagy dáridó van, és mindenben dúskálunk, amikor pedig apu mamája ebédel ott, akkor ilyesmiről szó sincs, hanem anyu mindig nagyon spórolós ebédet készít. Azt is mondta még apu, hogy ezt tovább nem tűri, mert az ő mamája is van olyan jó anya, mint amilyen jó anyunak a mamája.

Anyu ilyenkor nagyon ideges szok lenni, és azt mondja, hogy ő nem lát különbséget, mert a rakott krumpli is legalább olyan jó étel, mint a töltött csirke, és különben is valahol mégiscsak spórolni kell. Ezzel aztán kivételt, és ne spórolja meg az egyik nagyi ebédjén azt, amit a másik nagyi ebédjére duplán rákölt, mert ez nem szép, és apu ebbe nem nyugszik bele.

De anyu sem akart ebbe belenyugodni, amin nagyon sokáig veszekedtek; és a végén apu kijelentette, hogy slussz, a téma be van fejezve: a két nagyi ezentúl nem külön-külön jár hozzánk a vasárnapi ebédre, hanem minden vasárnap együtt ebédelnek nálunk, és akkor azt főzhet anyu, amit akar.

mindig feldühösíti aput, aki legutóbb is azt mondta anyunak, hogy ha a rakott krumpli olyan jó, mint a töltött csirke, akkor teljesen mindegy, hogy anyu melyik nagyinak süti a töltött csirkét és melyiknek a rakott krumplit, tehát akkor apu mamájának adja vasárnap a csirkés ebédet. Ő nem bánja azt, hogy ha az egyik nagyinak is meg a másik nagyinak is töltött csirkét, tortát és gyümölcsöt ad anyu a vasárnapi ebédre, vagy akár mind a kettőjüknek rakott krumplit, vagy akármilyen szerényebb ebédet főz, de ne tegyen

Amikor apu azt mondja, hogy slussz, akkor már nagyon dühös, és ilyenkor anyu már tudja, nem vitatkozhat tovább. Ezért most sem vitatkozott, hanem azóta nálunk minden vasárnap remek ebéd van; egyszer csirke, máskor kacsa vagy pulyka, és minden más finom étel, és óriási torta, aztán meg sok gyümölcs, aminek én nagyon örülök. De a legjobban annak örülök, hogy ilyenkor mind a két nagyi nálunk van, és mind a ketten hoznak nekem egy-egy tábla csokit.

Földes György

Pusztai Pál rajza

Jucika és a szemérmes kertész

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

JÓ MULATÁST, FELNŐTTEK!

Ezzel a gyűjtőcímmel tíz remek rajzfilm került egyszerre a mozik műsorára. Magam is megnéztem a frappáns sorozatot, s a címnek és a várakozásnak megfelelően igen jól mulattam — de nemcsak a nézőtéren, hanem már az előcsarnokban is.

A műsorpolitika hivatott irányítóinak jóvoltából a sorozatot március 2-től csupán egyetlen pesti moziban, a parányi nézőterű Budai Híradóban játszották. Papírforma szerint folytatólagosan, ám a gyakorlatban periodikusan, 75 percenkénti „közönségcserével". Én például 16 óra 10 perckor érkeztem a mozihoz, s miután nagy nehezen bepréseltem magamat a szűk, zsúfolt előcsarnokba, az alábbi kép tárult elém:

A nézőtéri bejárat előtt szorongott, tolongott az a 217 ember (ennyi a terem befogadó képessége), aki boldog jegytulajdonosként bebocsátást nyerhetett a negyedötös turnusban. A pénztár előtt pedig 30—40 ember állt sorba, várva, hogy ismét megnyíljék az ablakocska, és osztogatni kezdjék a jegyeket a következő, a félhatos turnusra. Beálltam én is a sor végére, s onnan néztem végig, hogy foglalta el egyetlen, elsöprő rohammal a kiürült nézőteret a 217 főnyi lelkes kis csapat, mit sem törődve a „Kérem a jegyeket!" felszólításokkal, s a személyzet rendteremtő próbálkozásaival. A jegyek ugyanis számozatlanok, s az juthat a legjobb helyhez, aki a leggátlástalanabbul túlekszik.

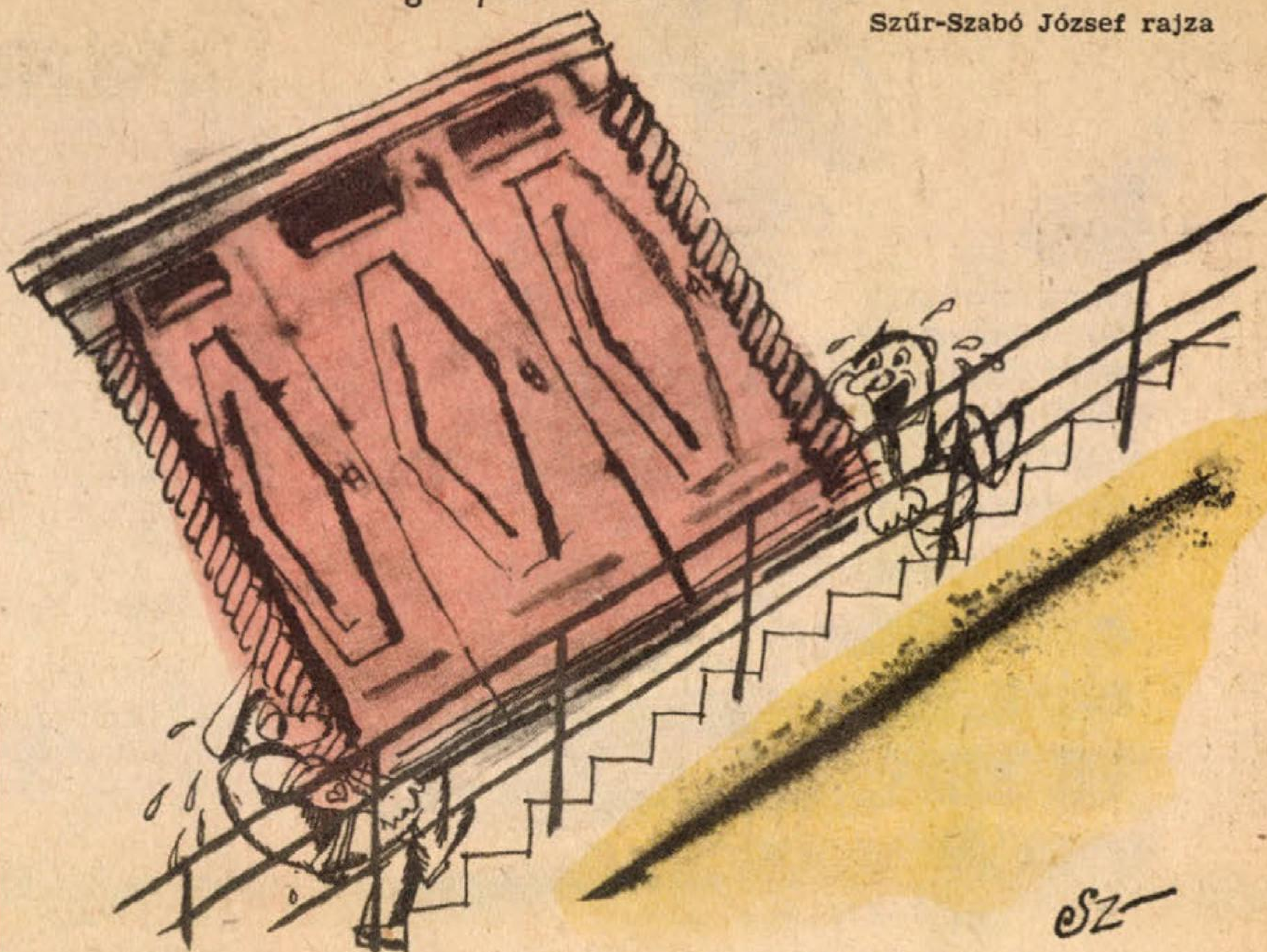
Ezután egy jegy és 75 perc váratlan szabad idő boldog birtokosaként sétát tettem Buda kies lankáin, majd visszatértem, s beálltam én is a bejárat előtt ácsorgók közé. Háromnegyedórás álldogálásom jutalmaként sikerült előnyös pozíciót szereznem a helyért való küzdelemben, s mikor a mi 217 fős brigádunk is egy bravúros, huszáros attakkal bevette a nézőteret, kellemes középső helyet harcoltam ki magamnak, onnan mulattam végig Gusztáv és társai kalandjait.

A műsor után siettem vissza az előtérbe, nehogy elmulasszam azt az épületes látványt, amint az utánunk jövő 217 „soros" néző is megostromolja a felszabadult termet. Csak miután ezt is végigszemléltem, akkor hagytam el véglegesen a küzdőteret.

(r. b.)

Felvágós pesti szállítómunkás

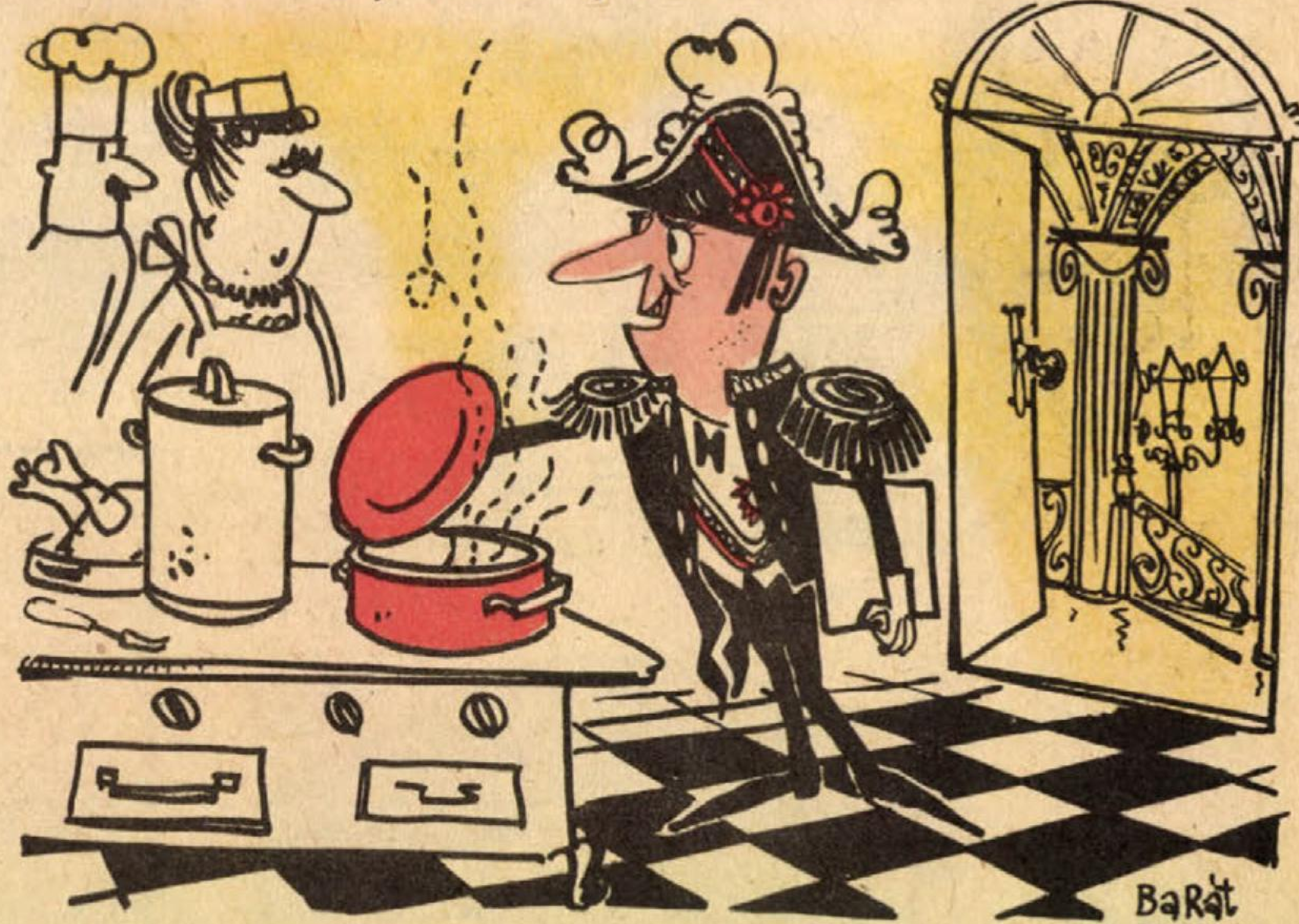
Szűr-Szabó József rajza

— A sógorom Franciaországban a NATO-t költözteti!

Diplomáciai puhatolódzás

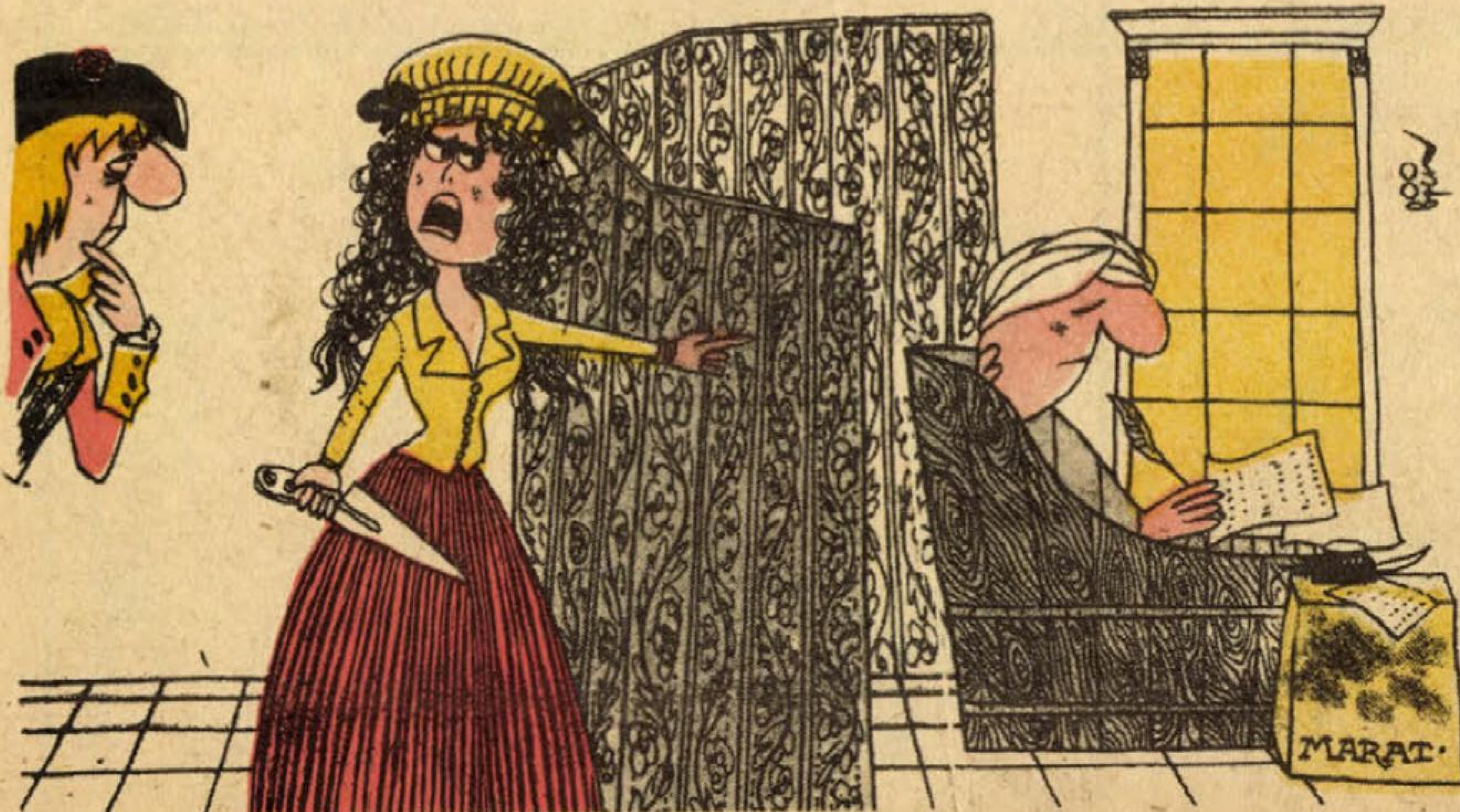
Barát József rajza

— Mi lesz ma díszebédre?

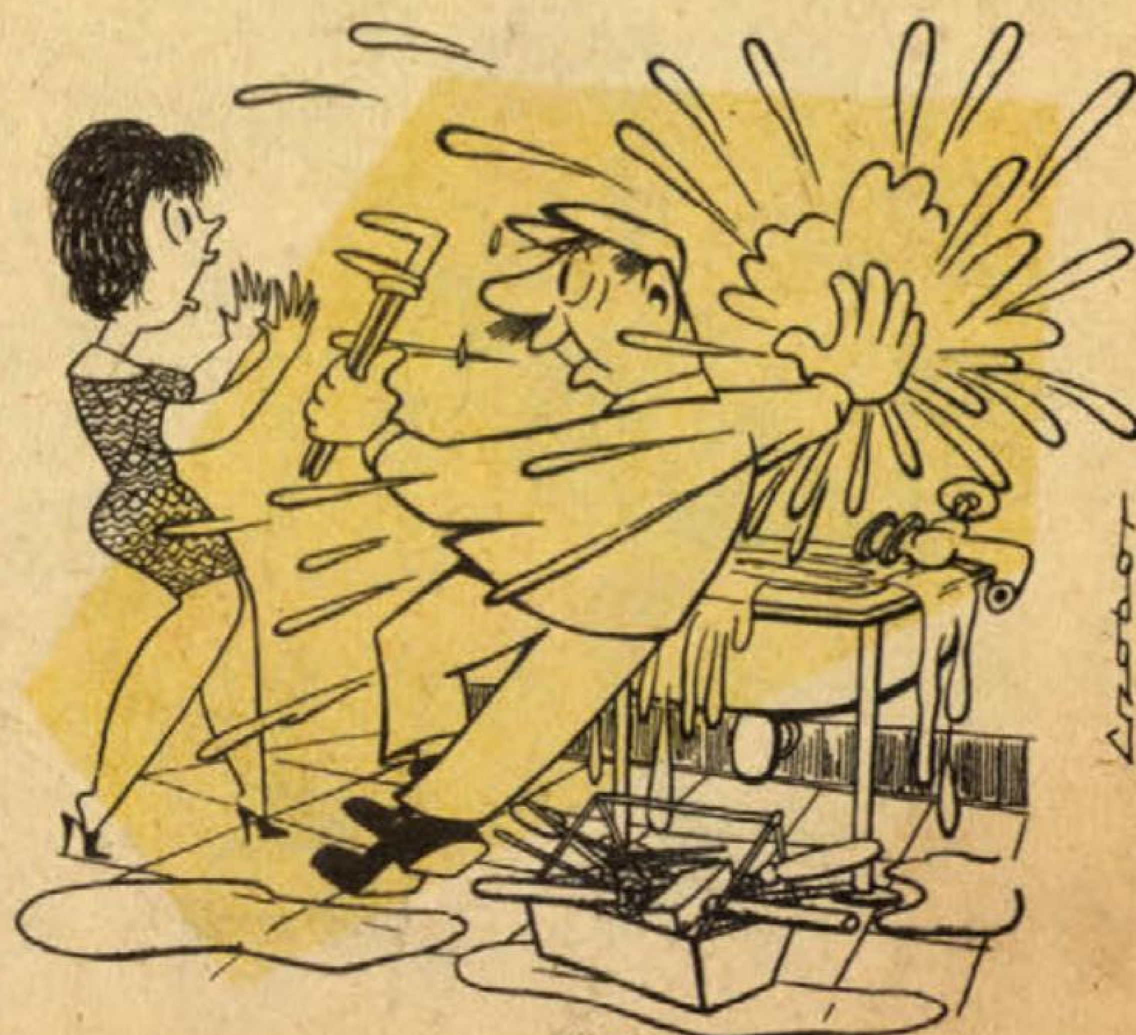
Marat halála

Balázs-Piri Balázs rajza

— A társbérlőm folyton a kádban ül...

Bátorítás

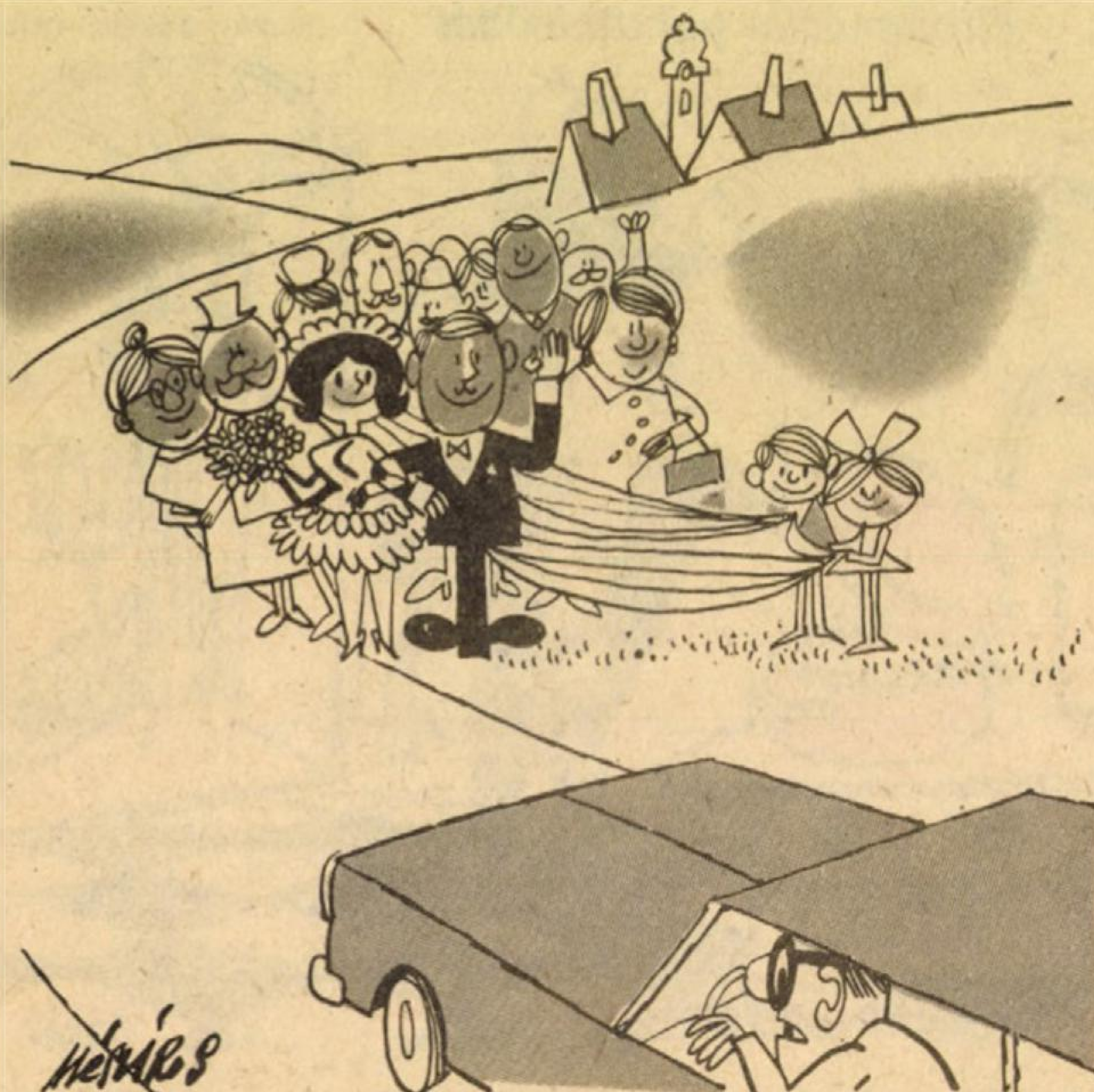
— Ne féljen, asszonyom, amíg engem lát...

Eszkaláció

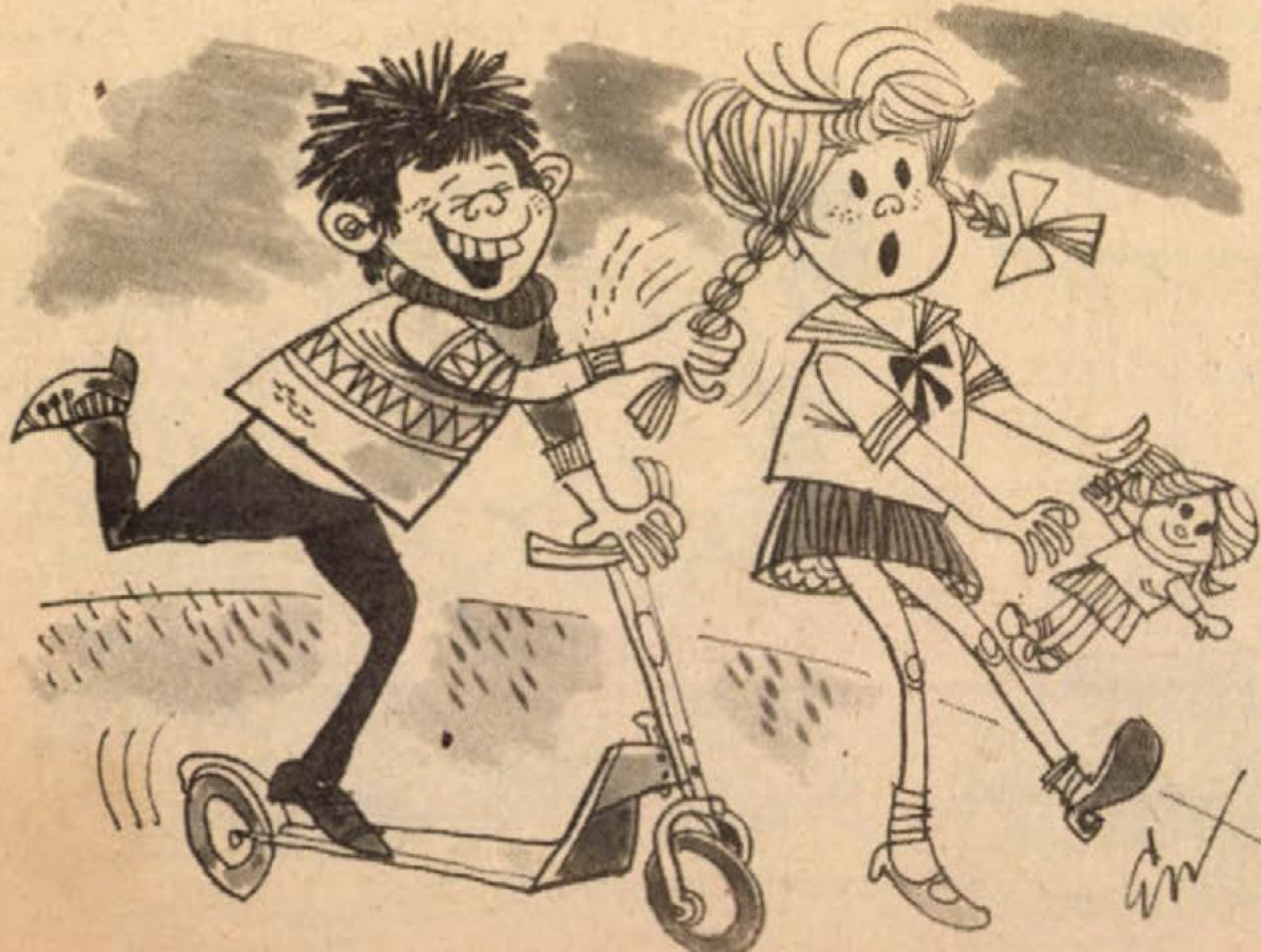

– Csak ki ne törjem a nyakamat! ...

Autóstop

Kamaszszerelem

– Te exportból visszamaradt béka!

Kedves Ludas!

A Népszavában azt olvastam, hogy a Nógrád megyei Nyomdaipari Vállalat átvette az ország egyetlen domborcímke-üzemét, amely *Kisteleken*, a Nógrádi Szénbányászati Tröszt egyik volt üzemi épületében kapott helyet. Sehogy sem értem, hogy került kapcsolatba a Csongrád megyei Kistelek Nógrád megyével, s hogy lehetett ezen a közismerten sík területen valaha is szénbánya? Csak nem *Kisterenyével* keverték össze?! Mert az valóban Nógrádban van!

T. P.
Salgótarján

A minap dolgozatot írattam másodikos tanítványaimmal, ezzel a címmel: „Mi szeretnék lenni?" Az egyik kis lurkó füzetében igen tömör, határozott választ találtam: „Én ló szeretnék lenni, hogy aki bánt, azt jól megrugdossam."

M. M.
Szolnok

Két héttel ezelőtt fényképes cikkecskében figyelmeztetett bennünket a „Kedves Ludas!", hogy Fejér György utcai épületünk bejáratán a felirat enyhén szólva félreérthető. Büszke örömmel jelenthetjük, hogy időt, fáradságot, anyagi áldozatot nem kímélő, két teljes napi hallatlan erőfeszítéseinket siker koronázta, s végre találtunk egy festőt, aki nyomós érveink hatására hajlandónak mutatkozott a helyszínre kiszállni, és kiegészíteni a feliratot. Most már ez a szöveg olvasható portálunkon: „Nyelviskola bejárat itt!" Hogy meddig maradhat ez így, az persze attól függ, hogy meddig lesz még a Fejér György utca a belváros labdarúgó ígéreteinek góllövőképességét gyakorló pályája?!

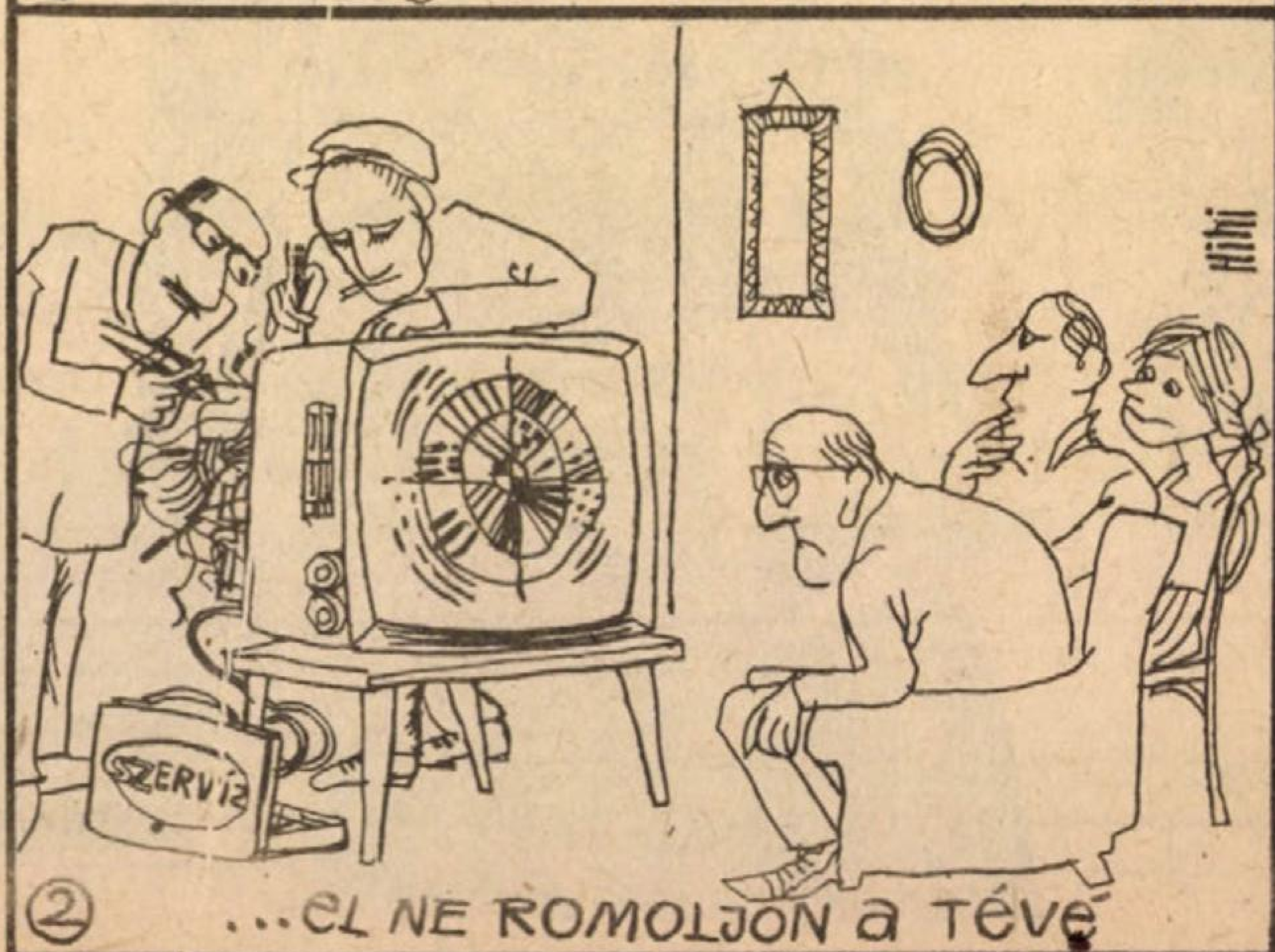
Élő Nyelvek Szemináriuma
Budapest

Tisztelettel kérjük a Ludas szerkesztőségét, szíveskedjék közbelépni azoknak a szegény kétpúpú tevéknek az érdekében, akiket az Önök rajzolói állandóan a piramisok tövébe pingálnak. Tönkremennek ott azok a szegény állatok, elpusztulnak a nagy hőségben! Mert köztudott, hogy teve van egypúpú, teve van kétpúpú, de az is köztudott, hogy ez utóbbi fajta nem afrikai állat, hanem középázsiai, s kitűnően érzi magát akkor is, ha például éjszakai pihenés közben szépen belepi a hó!

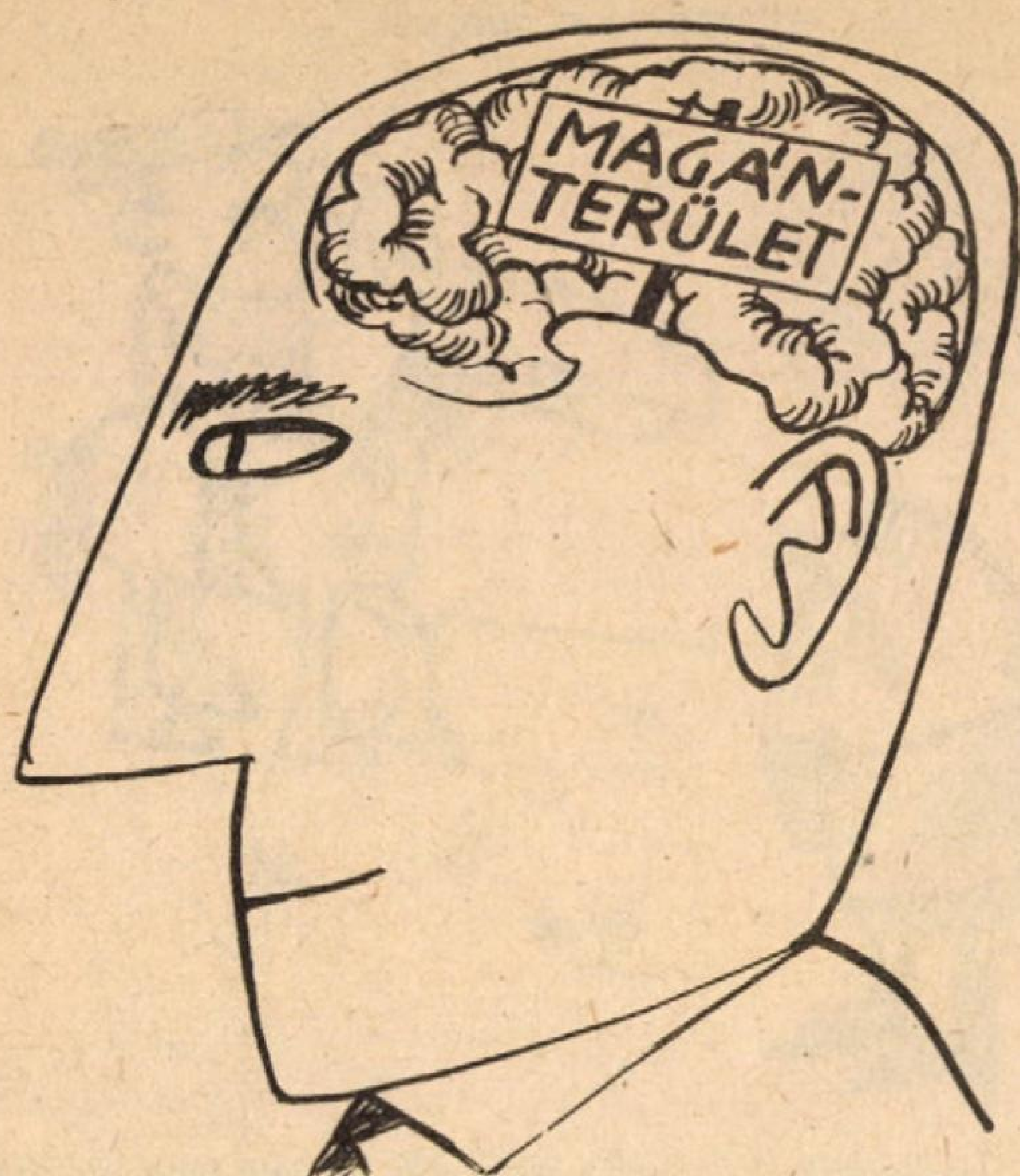
Több teve- és Ludas-rajongó

Létkérdések

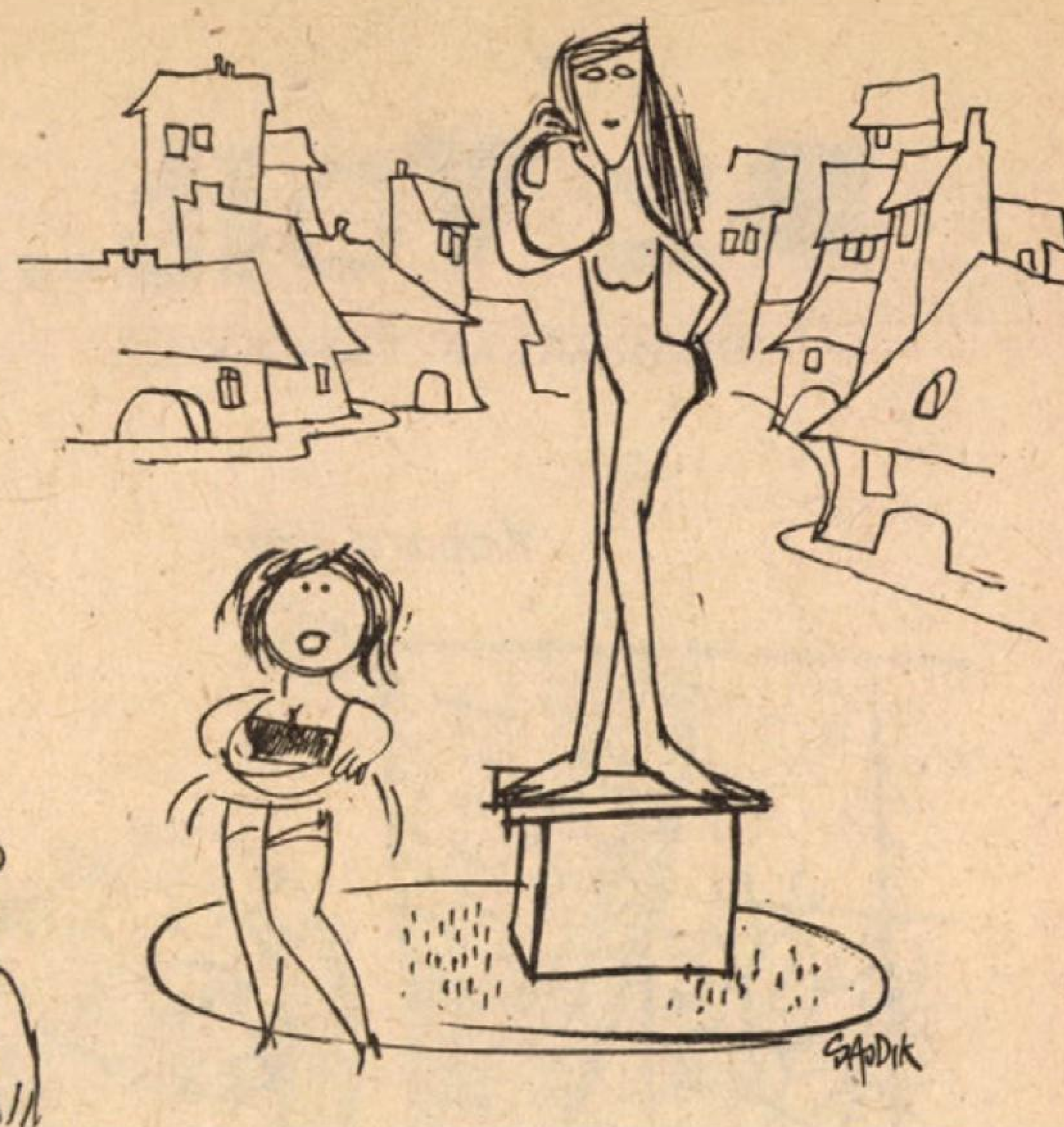

Figyelmeztető tábla

Modern szobor

– Hát most mondja meg őszintén, Lajos, ilyenek vagyunk?

MINDENFÉLE

Ember, ne irtsd ki felebarátaidat, mert nem lesz kit szeretned!

*

A köztisztaság is fél egészség.

*

X annyira öntelt, hogy senkire sem irigykedik.

A legveszélyesebb fukarság, amikor valaki a jó szóval takarékoskodik.

*

Y meggazdagodott, mert tehetetlenségét nem váltotta fel aprópénzre.

F. L.

TÖKÉLETES AUTOMATA

Éppen olyan már ő, mint egy ember:
Jó sokáig kéreti magát...
Kocogtatom, verem a kezemmel
Oldalát és fényes ablakát,
És mikor már a pokoli zajra
Fél főváros körém összegyűlt:
Egyet krákog, nyöszörög vagy hármat,
És kiszolgál nagy kelletlenül.

Darázs Endre

ÜNNEPÉLYES PILLANAT

— Kedves fiam — mondta az apa —, ünnepélyes pillanathoz érkeztünk... Ne röhögj, mint egy hülye, komoly dolgokról van szó, a te jövődről. Én annak idején meggyújtottam egy lángot, egy fáklyát, amely, ha nem is volt nagy fáklya, ha nem is adott nagy lángot, de világított. Azt szeretném, ha majdan ez a fáklya kiesik reszkető kezemből, te átvedd tőlem.

— Kár a gőzért, apa! — mondta a gyerek. — A fáklyaipari technikumba csak kitűnőket vesznek fel.

— Ne szakíts félbe, mert szájon váglak! Ez a fáklya, amelyet át akarok adni neked, szimbolikus fáklya...

— Szimbolikus fáklya-tagozatra még kevesebbet vesznek fel.

— Fogd be a szád! Hallgasd végig az apádat, és figyelj rám, te haszontalan kölyök! Most úgy beszélek veled, mint férfi a férfival. Ezt a fáklyát én a szívem mélyén őriztem meg neked...

— Esetleg elmehetnék a fáklyaiparhoz tartozó szurokipari középiskolába, de oda is protekció kell.

— Én ezt a fáklyát, mondom, a szívem mélyén őriztem meg neked, nehéz időkben, vérzivataros esztendőkben. Az volt a célom, hogy ez a szívem mélyén lobogó fáklya, vagy ahogy eleink mondták, szövétnek...

— Höhö...

— Mi az a höhö? Miért mondtad azt, hogy höhö? Akarsz egy frászt?

— Apa, értsd meg már végre, szövétnek tanszak csak az egyetemen van. Előbb el kellene végeznem a fáklyaipari technikumot, de oda nagyon nehéz bejutni...

— Ha még egyszer félbeszakítasz, lekenek neked egyet... Állandóan kizökkentesz a gondolatmenetemből. Hol is hagytam abba?

— A szövétneknél. Hogy a szíved mélyén őrizted, vagy mit tudom én, hol...

— A szívem mélyén, a szívem legmélyén. Abban a titkos reményben, hogy ha egyszer majd gyerekem lesz, utódom, fiam, hús a húsomból, és vér a véremből, akkor egy napon magamhoz hívatom, vállára teszem a kezem, a szemébe nézek, és azt mondom: Géza, fiam...

— Ottó vagyok.

— Akkor azt akartam, hogy Géza legyél, de amikor megszülettél, az anyád erőszakoskodott, hogy adjuk neked az Ottó nevet, mert az apja Ottó... Ottó, fiam!

— Tessék, apa...

— Mi az, hogy tessék?

— Most mondtad, hogy Ottó, fiam...

— Te idióta, most azt mesélem, hogyan képzeltem el ezt a jelenetet annak idején.

— Ja, az más.

— Ottó, fiam, elérkeztél abba a korba, amikor döntened kell, hogy mi leszel... Ünnepélyes pillanat ez... Mielőtt azonban döntenél, átadom neked azt a lángot, lángocskát, amely minden jóakaratú ember szívében ott lobog... Mi ez a láng? Nevezheted, aminek akarod... Szeretetnek, hűségnek, barátságnak, tisztaságnak, becsületnek... Figyelsz?

— Figyelek.

— Fiacskám, azt hiszem, az előbb túloztam azzal a fáklyával... Ha elgondolom, tulajdonképpen nem is fáklyát akarok átadni neked, hanem csak egy kis mécsest... De ez a mécses is fénylik, ez a mécses is melegít.

— Mécses? — mondja elgondolkozva a gyerek. — Reménytelen. Tavaly csak tízet vettek fel a faggyúipari technikumba...

Mikes György

Az Volt...

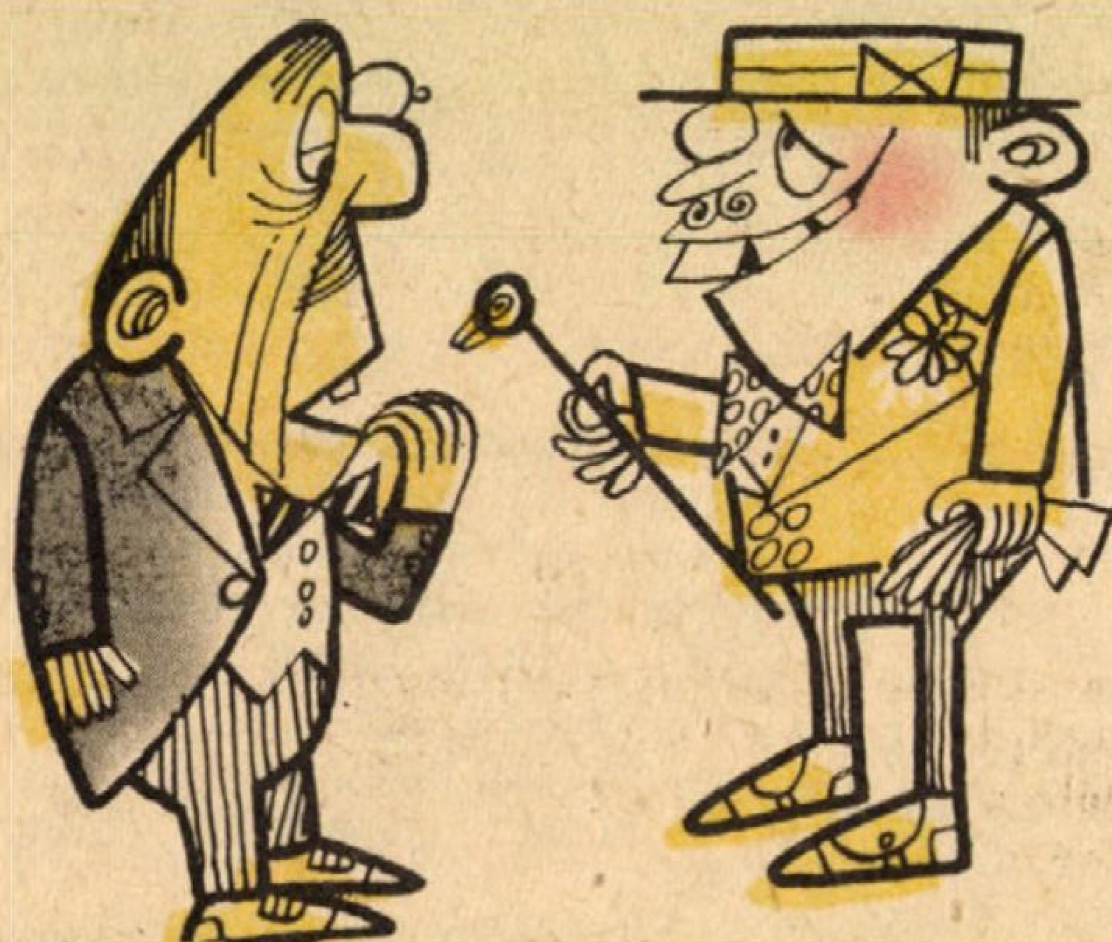
(RÉGI VÁLASZTÁSOKRÓL)

Kapóra jött

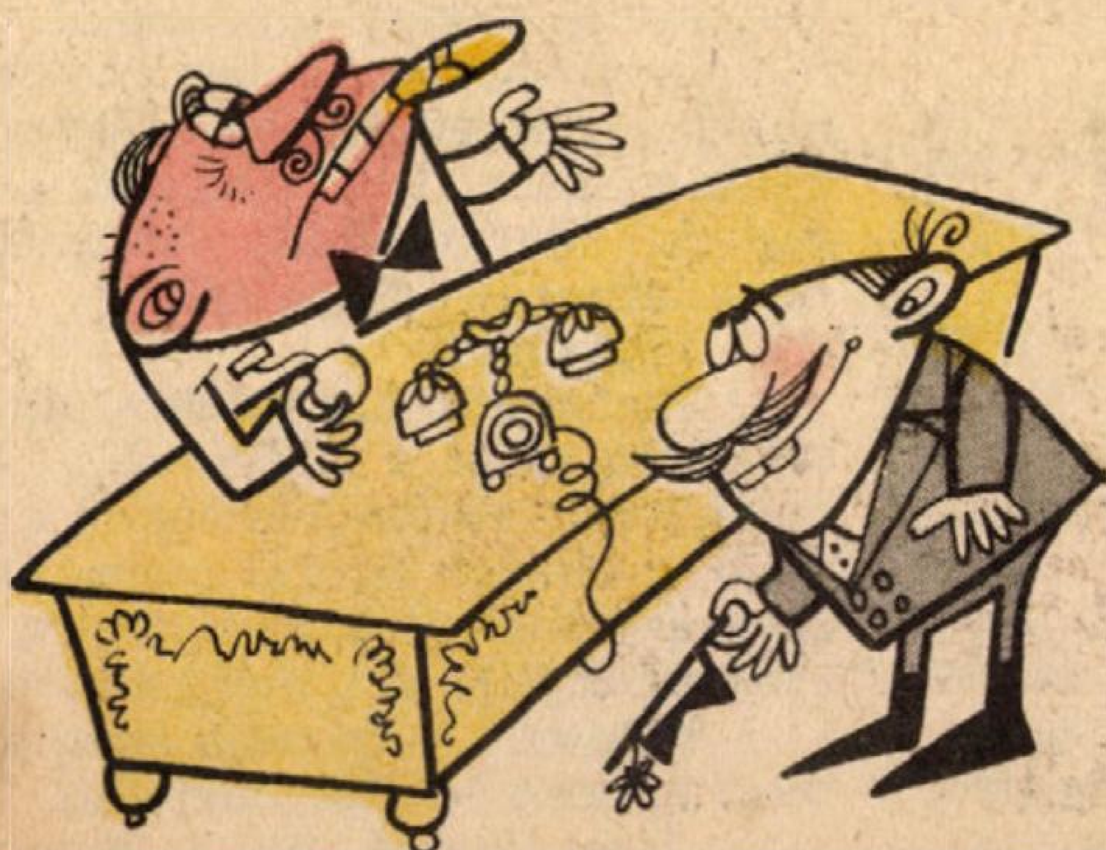
– Micsoda pompás sár van odakint, ma új utakat fogok ígérni!

Pályaválasztás

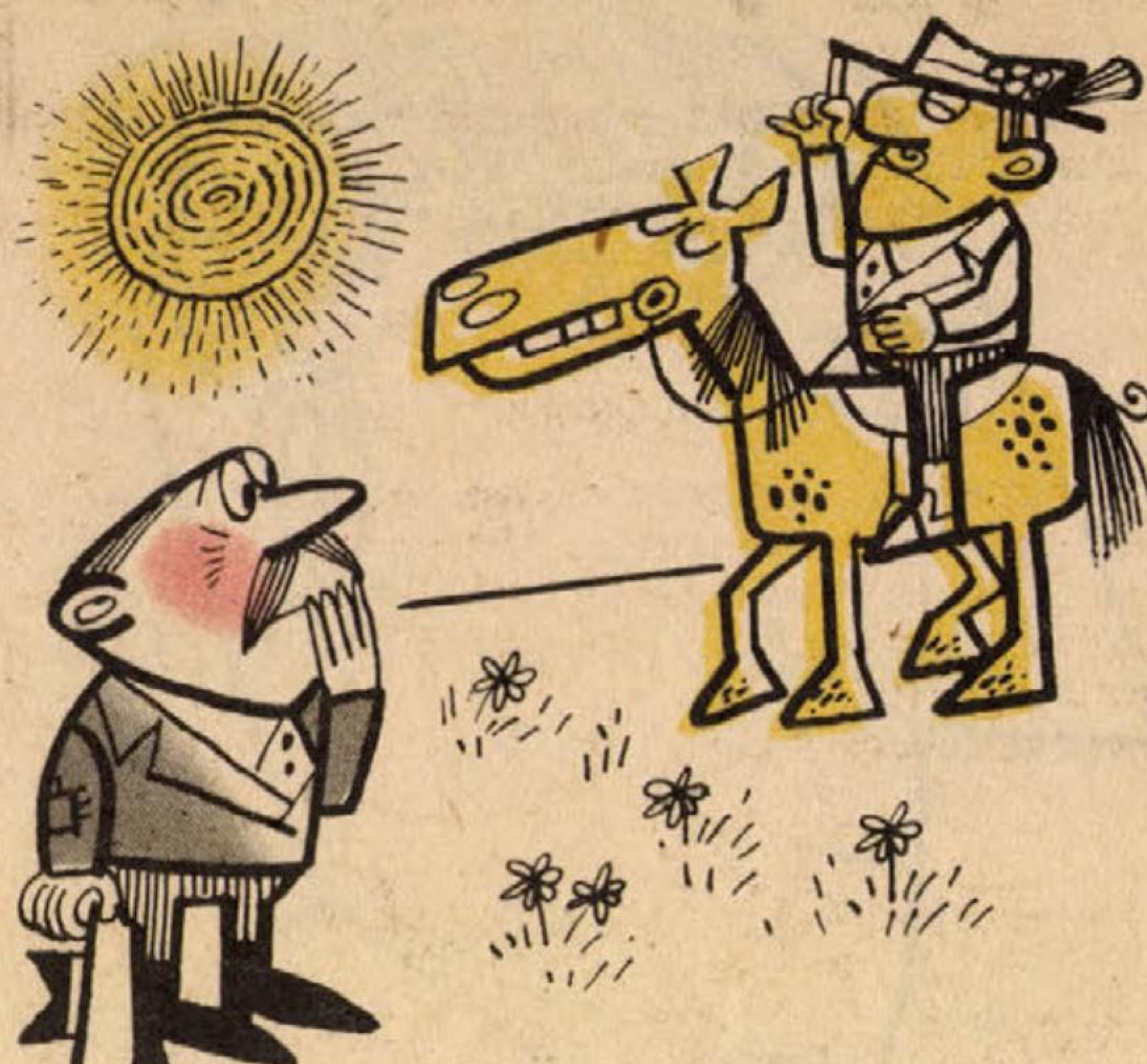
– Az iskolában megbuktál, mulatozol, kártyázol, mi lesz belőled, fiam?
– Képviselő.

Választási előkészületek

– Este választási beszédet tartok, üssenek csapra két hordó sört és támasszák alá a plafont.

Ismerte a dörgést

– Úgy látszik, közeleg a választás, a nagyságos úr viszszaköszönt . . .

Tapasztalt választók

– Mit bámulnak rajtam, emberek?
– Csak megnézzük a jelölt urat, mert ha képviselő lesz, úgyse látjuk többé.

Valamit valamiért

– A lányom nem egy Vénusz, de ha elveszed, öcsém, kapsz hozományul egy mandátumot . . .

Fülöp György rajzai

„Éljen szeretett képviselőjelöltünk!"

Választ az ország — s néhány nappal a nagy esemény előtt egykori élclapok nyomán, a humor tükrében idézzük fel a múltat. Azt a korszakot, amikor vad korteshadjáratok előzték meg a választásokat, s igen gyakran erőszakkal, furfanggal, dínom-dánommal, etetéssel, itatással, s ha kellett, a szavazatok megvásárlásával segítettek „honatyasághoz" egy-egy jelöltet.

A 48-AS

A pénz és a választás összefüggésére céloz az a rajz, amelyet 1892-ben az Üstökös című népszerű élclap író- és rajzológárdája által szerkesztett *Hozom Naptár* közölt. A képviselőjelöltek – még a kormánypártiak is – előszeretettel hivatkoztak 1848 bűvös emlékére. Mint ezen a rajzon is:

Képviselőjelölt: Én édes híveim! Drága szeretett barátaim! Hogy mennyire vallom a 48-at, azzal is bizonyítom, hogy éppen csak 48 forintot hoztam ide magammal!
Egy hang: Hát az 1800 hun maradt?

PAPRAMORGÓ

Néhány évvel később ezzel a címmel jelent meg a kalendárium:

„Papramorgó Naptár az 1897-es néppártszalajtós, papkopasztós, mágnásugrasztós esztendőre."

A néppárt a mágnások, a nagybirtokosok és a papok pártja volt. A Papramorgó Naptár ezt a politikát, s elsősorban Zichy Nándor gróf aranygyapjas lovagot (1829–1911), a párt megalapítóját és vezetőjét ostorozta szenvedélyesen, kifogyhatatlan ötletességgel. Jeney Jenőnek (1874–1941), a kor kitűnő karikaturistájának kettős rajza azt mutatja, hogyan akarta híveit Zichy Nándor a parlamentbe csempészni.

AKI ZSÁKBAN ÁRUL MACSKÁT

Nándor gróf: Handlé, handlé, vegyenek néppártot, valódi hamisítatlan néppártot!

Magyar Mihály: Megállj csak Nándor szomszéd, zsákban nem veszünk macskát!

A KÖLTŐ

A Horthy-korszak parlamentjének szélsőjobboldali padsorában ült Kiss Menyhért költő, aki poétának ugyan gyenge volt, képviselőnek viszont elég nagy hangú. Az egyik ciklusban kimaradt a Házból, s méltatlankodva panaszkodott egy barátjának:

– Hallatlan! Hogy ilyen megeshetik egy költővel!

– Ne búsulj – hangzott a vigasztalás –, Petőfi is megbukott a kiskunsági választáson, pedig – ő is költő volt!

ÉLELMES VÁLASZTÓ

Választások előtt Budapest valamennyi választókerületében, minden jelölt gyűlésén ott volt és lelkesen helyeselt T. L., akinek foglalkozását senki sem tudta. Evett, ivott a banketteken, s megragadta az alkalmat némi személyes kölcsön kérésére is, amit a választóirodák folyósítottak. Egyszer – választás után – megkérdezték tőle:

– Aztán végül is melyik jelöltre szavaztál?

– Egyikre sem, mert nincs szavazati jogom!

KENYERES-KAUFMANN

A Horthy-korszak legnagyobb választási botránya Kenyeres Miklós egységespárti képviselő körül robbant ki, akit kíméletlen terror igénybevételével éppen Bajcsy-Zsilinszky Endrével szemben juttattak képviselőséghez. Aztán kiderült, hogy az egységespárti képviselő nem is Kenyeres, hanem Kaufmann, s nem magyar állampolgár, tehát nem is volt választható. A mandátumát meg kellett semmisíteni, és 1937 januárjában 12 rendbeli közokirathamisítás miatt el is ítélték – hat hónapi fogházra. Amikor a Házban szó esett a botrányról, Dinnyés Lajos kisgazdapárti képviselő – a felszabadulás utáni miniszterelnök – az ellenzéki padsorokból odakiáltott az egységespártiakhoz:

– Gratulálok a kenyerespajtásukhoz!

1919

Az első szabad választás 1919 tavaszán volt, a Tanácsköztársaság idején. Jeney Jenő, a *Mátyás diák* 1919. április 13-i számában a következő kettős képben mutatta be a megváltozott világot:

RÉGEN ÉS MOST.

(Összegyűjtötte: Pánczél Lajos)

ÉN IS ÁPOLOM A CSALÁDFÁMAT

APÁNK

Ahogy a kék hó felpásztáz az éjben,
elömbe áll még kérges bajsza.
Csóvát vet az almafa járkába
– Nyebojsza, nye kajsza –

Dübög a fészer, csak dübög,
döfi a málét rostos ajka,
jaj, hogy lépne, hogy kapna a lófuhar után
– Nyebojsza, nye kajsza –

Én csak pillogok, pendelyes kölyök,
még szólnék, kenyeremet majszva:
És a lőcs! és a szolgafa!...
De csak a szél áporog utánam
– Nyebojsza ... nye kajsza ...

ÁNGYOM

Ángyi, ángyi, kinn a kertbe,
térgye mellett nyitva könyve,
környeskörül a szabadnak
fejét szegve nyől a vadzab.

Ángyi, ángyi, térgykalácsos,
szélbe nézni nem tanácsos!
Nézheted már, hol jön Nimród,
odalett a libapimpód.

CSÖME SÓGOR

Téged is megettek a jányok,
a rossz jányok a Szajna mentén.
Az voltál, Csöme, egy himpellér,
danolós, mulatós zarándok.

Az idegenbe veszve, árván,
mentél a Bois de Boulogne-ban,
ki szembejött, letörted nyomban,
Csöme sógor, nagyhírű fácán.

Tengerentúl is talponállva
szobor lettél, alvégi Néró –
még elsirat Juliette Gréco,
és a szélben remeg a nyárfa.

Gergely Ágnes

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

DUPLA FÜSTADAG

Két évvel ezelőtt épített az utcánkban az 1. sz. Fővárosi Építő Vállalat egy munkásszállást. Külön kazánház is épült hozzá, amelybe egy hajókazánt szereltek be. A kazán kéménye télen-nyáron okádja a sűrű, fekete füstöt, amelyből bőségesen jut a környező lakásokba is. Emiatt már több helyen tettünk panaszt. Mindenütt azzal vigasztaltak, hogy „csak" addig tart ez a lehetetlen állapot, amíg a távfűtést ide is be nem vezetik. Hogy az mikor lesz? Ki tudhatja! Ám ez még semmi, de most már felépült a munkásszálló ikerpéldánya, s a kazánházba beállítanak egy másik hajókazánt is. (A betonállvány már megvan hozzá.) Mindennapi füstadagunk tehát a közeljövőben várhatólag a duplájára emelkedik majd.

Hogyan fog a főváros levegője megtisztulni, ha a régi szennyező gócok megszüntetése helyett újak lépnek működésbe?

Jakoby Józsefné
Bp., XI., Bánk bán u. 11.

A KLÜFT

Egy holland energetikus: Henrik van der Klueftenaar (szül. Delft, 1897) nevéhez fűződik korunk nagy jelentőségű pszichofizikai felfedezése, a róla elnevezett klüftizmus. H. v. d. Klueftenaar kutatásai abból az aggodalomból indultak ki, hogy földünk energiatartaléka csökkenőben van, az emberiség létszáma viszont növekszik. Az energiapótlás módozatainak kutatása során a holland tudósnak az a zseniális ötlete támadt, hogy bizonyos nagyszabású szellemi erőkifejtéseket át lehetne alakítani hővé, mozgássá stb.

A kísérletezés természetesen igen hosszadalmas volt, a tudósnak már-már kedvét szegte az eredménytelenség, amikor a véletlen a helyes útra terelte. Éppen azon törte a fejét, hogyan lehet a féktelen becsvágyat egy lombikba felfogva láthatóvá tenni, amikor az asztalán álló kakaó, nyilván az intenzív fejtörés következtében, bugyborékolni kezdett. A többi már gyerekjáték volt.

A klüft munkájába többek között a következő energiák állíthatók: protekcióhajhászás, bosszúállás, vesztegetés, sexappeal bevezetése, pofafürdő, munkaimitálás, könyöklés, acsarkodás, tülekedés, besúgás, bókolás, kapcsolatkiépítés, fúrás, nyüzsgés stb. Tehát ha valaki valahol valamely cél elérése érdekében a fenti energiákat kifejti, akkor ezek az energiák a klüft révén bámulatosan pozitív teljesítményre képesek. Íme egy példa a sok közül:

Splitter Tatjána táncdalénekesnő önálló est keretében kívánta bemutatni fejlődését, ami azért látszott nehéznek, mert a művésznő képességeiről eddig legszűkebb családi körén kívül senki se volt meggyőződve, sőt. Komoly éneklési kísérletei közben olyan bukásokat halmozott maga mögé, hogy most, amikor könnyedebb csapongásokba fogott, meg kellett szerveznie a közvéleményt. E célból Splitter Tatjána végiglátogatta számos napi-, heti- és szaklap szerkesztőségét, majd végigtelefonálta, végül végiglevelezte őket. Személyesen hívta meg estélyére a különböző minisztériumok, pártszervezetek illetékeseit, az összes kulturális intézmények vezetőit és negyvenöt nagyüzem kultúrosait. Ugyanakkor férje, maszek szandálnagyiparos, szandálocskákat küldött mindenfelé, rajtuk ibolyacsokor mellé tűzött aranyszegélyes meghívó.

Splitter Tatjána ruházkodásának és hajzatának megfelelő előkészítése napokat vett igénybe, és természetesen műsorának összeállítása, és megtanulása is hihetetlen akaraterőről tanúskodott.

És ekkor történt a meglepetés: az előadás elmaradt. Időközben ugyanis megalakult a Klüft Központ, amelynek jogában áll a felesleges célokra kitermelt energiákat közcélokra igénybe venni. A Központ megállapította, hogy a művésznő több mint tizenhétmillió klüftöt

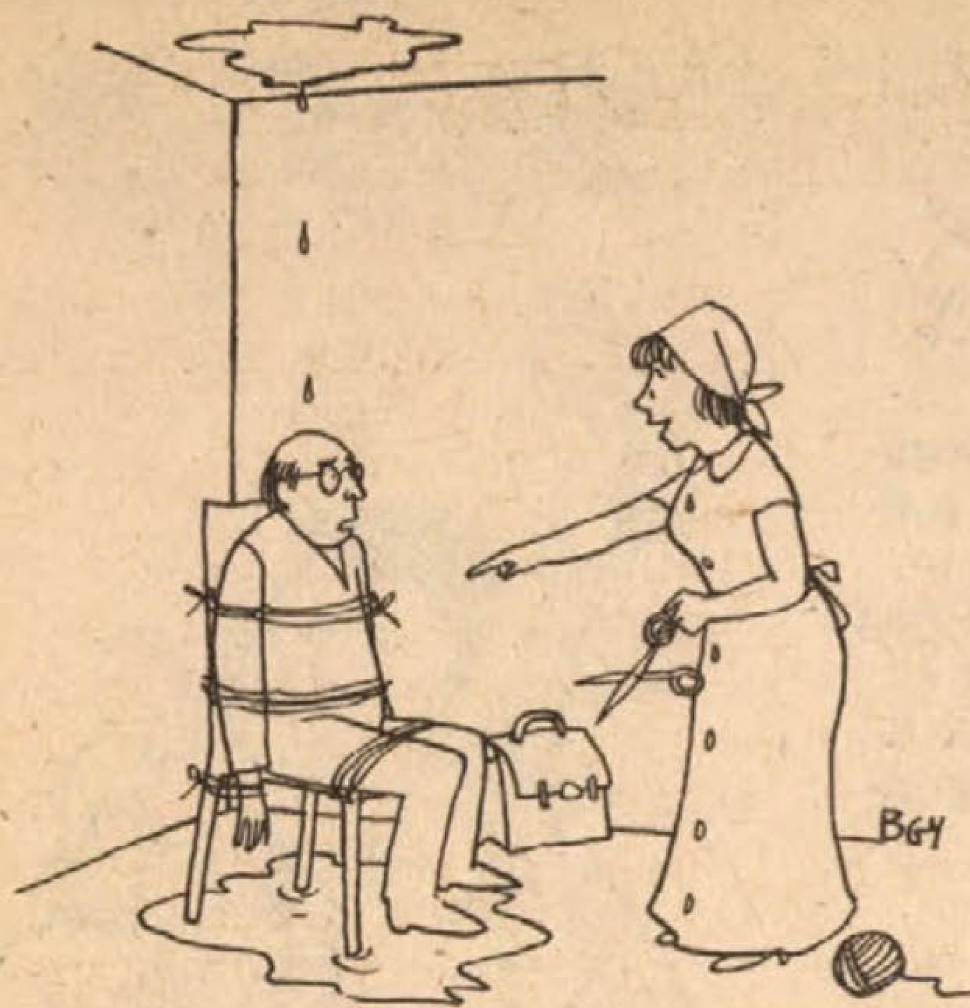

fektetett bele hangversenye előkészítésébe. Kibernetikus számítások alapján kitűnt, hogy ezzel az energiával meg fog indulni a csermelyszalóki szélmalom, gyorsabb ívásra serken a téesz pontyállománya, és virágzásnak indulnak az almafák.

A magunk részéről lelkesen üdvözöljük a Klüft Központ munkásságát, amelynek révén biztosítottnak látszik, hogy a dilettantizmus és korrupció címszók alatt fellelhető összes energiák a szocializmus szolgálatába állíthatók.

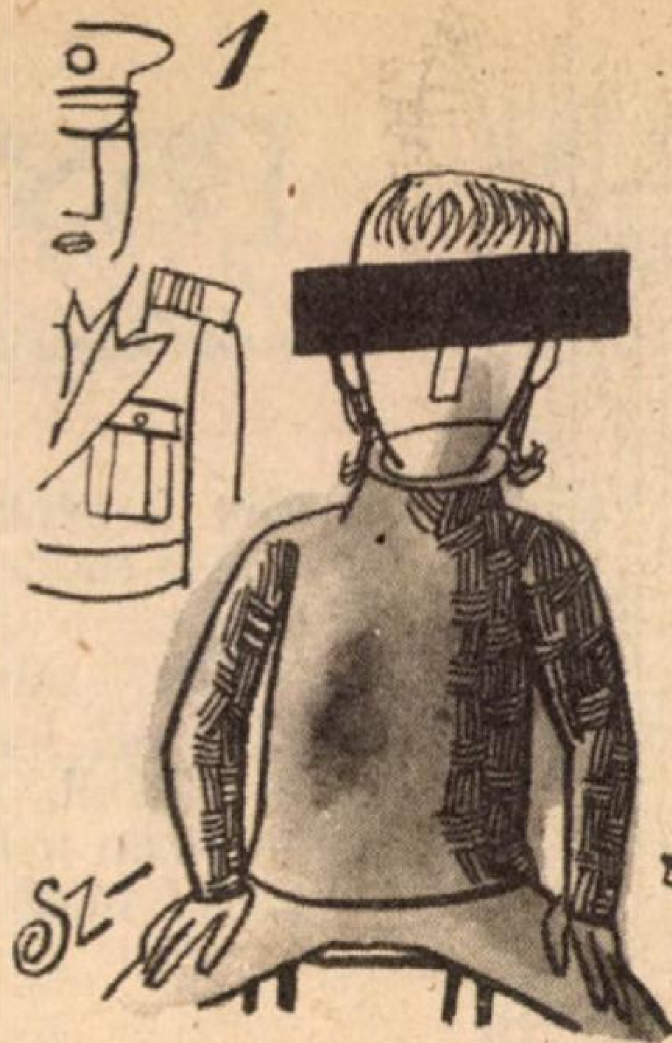
Szánthó Dénes

HKI-krimi

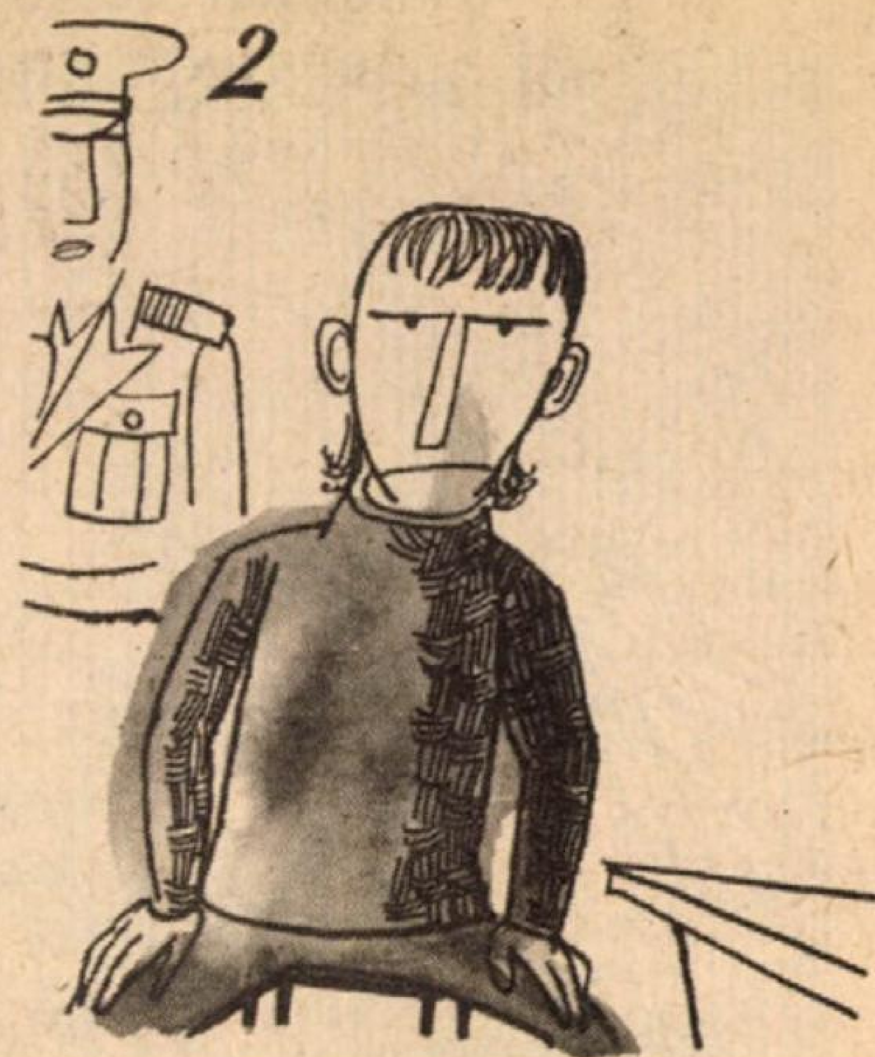

– Most már megígéri, hogy intézkedni fog?

Két foto

Még kiskorú

Már nagykorú

ZÁRSZÁMADÁS

KRITIKA

— Tudom én jól, hogy a főkönyvelő elvtárs iskolázott ember, érettségi, diploma, miegymás. Nem vonom kétségbe, hogy számolni is megtanult. Mégis engedje meg, hogy figyelmeztessem valamire: egy téeszben nem elég ám az összeadás meg a kivonás, itt *osztani* is tudni kell...

A SZOKÁS HATALMA

A közgyűlésen a helybéli katolikus pap tölti be a fotóriporter szerepét. Az utolsó felvételeket azokról a gazdákról készíti, akik a legtöbb munkaegységgel s ennélfogva a „legmutatósabb" jövedelemmel dicsekedhetnek. A téesz-elnök így bátorítja a szabadkozó sertésgondozót:

— Jöjjön csak ide azzal a pénzzel, Pali bácsi, hadd fényképezze le a plébános e l v t á r s...

KÜLÖNÖS NYAVALYA

— Miért nem az elnök tartja a beszámolót?

— Hát nem tudja? Beteg. Tegnap feküdt be a kórházba.

— Ne mondja. Mi a baja?

— Azt beszélik a faluban, hogy kitört rajta a zárszámadási betegség.

— Hát az meg miféle új nyavalya?

— Arról lehet felismerni, hogy aki megkapja, nem mer emberek közé menni.

— Ezek szerint nehezen gyógyítható betegségről van szó.

— Bizony, néha évekig is eltart, amíg a téesz kiheveri.

ÚJ ÜZEMÁG

— Nem vagyok maradi gondolkodású ember, elismerem, hogy kell a kísérletezés, a kockázatvállalás. Volna is egy idevágó javaslatom. Az imént hallottuk, hogy a belléndekaszalásra csúnyán ráfizettünk. Nos, én azt ajánlom, hogy ne is vesződjünk vele tovább, hanem inkább lottózzunk az engedélyezett hitelkeretből. Hogy milyen előnyökkel járna az új üzemág? Először: nem túlságosan munkaigényes. Másodszor: semmi esetre sem veszíthetünk rajta többet a betervezettnél. Harmadszor: némi optimizmussal beláthatjuk, hogy a nyereség sem teljesen kilátástalan.

Böcz Sándor

SZÍNHÁZI SZÉLJEGYZET

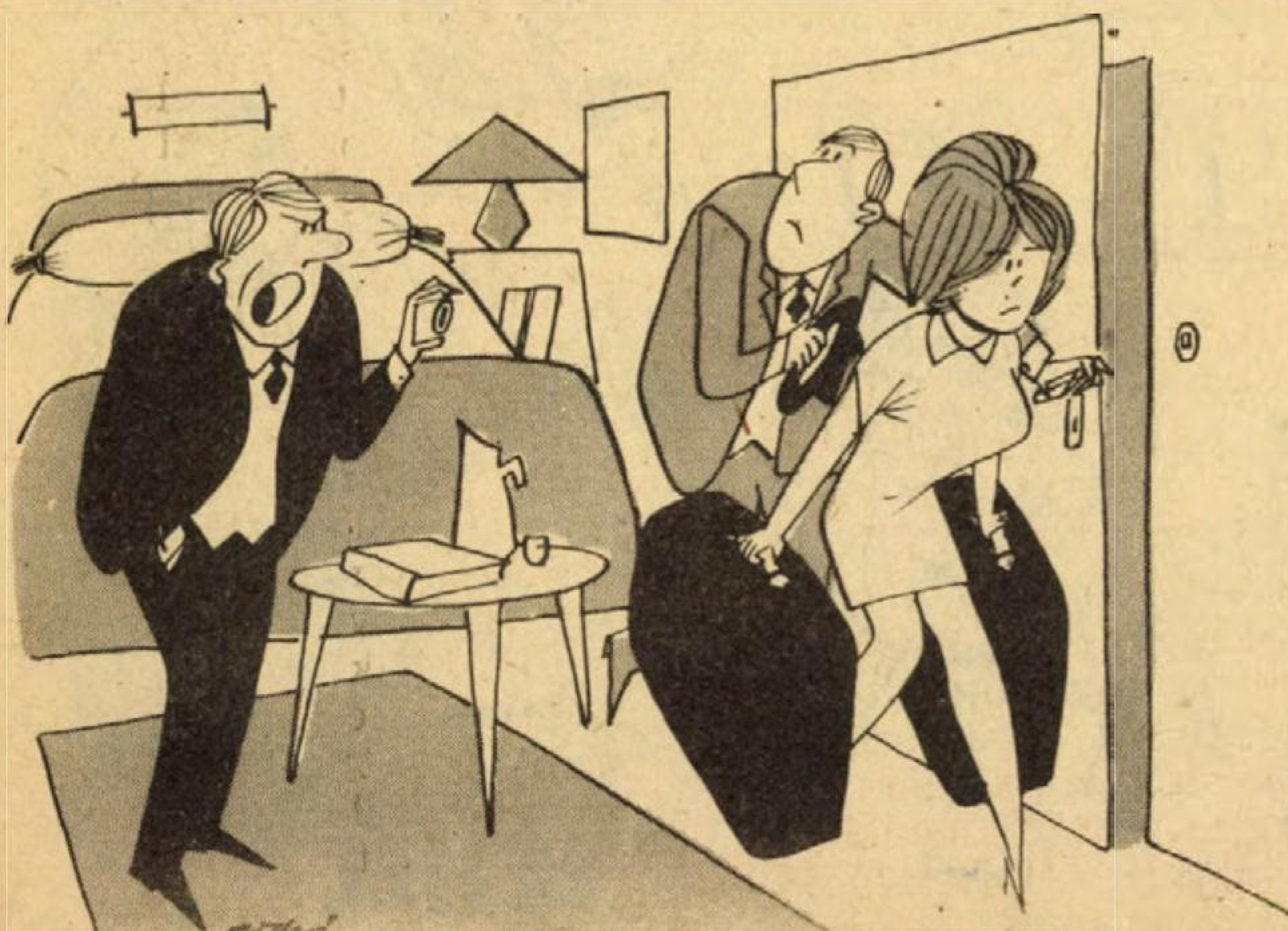
Ne vegyék alábbi pár sort
Színházaink tőlem zokon:
Ma már mini-állatkertet
Láthatunk a színlapokon.
Itt egy „Tigris a garázsban",
Ott „Macska a forró tetőn",
Folytatja „A denevér"-rel
Kis színházi ismertetőm.
Állati ez — mondtam midőn
A színlapot tovább néztem —
„Farkasok és bárányok" is
Vannak minden mennyiségben.
Hogyha egy „Csodabogár"-nak
Más darabra támad kedve,
Reméli, hogy „A barlang"-ból
Előbújik tán egy medve.

Hidvéghy Ferenc

Ludas Matyi moziija

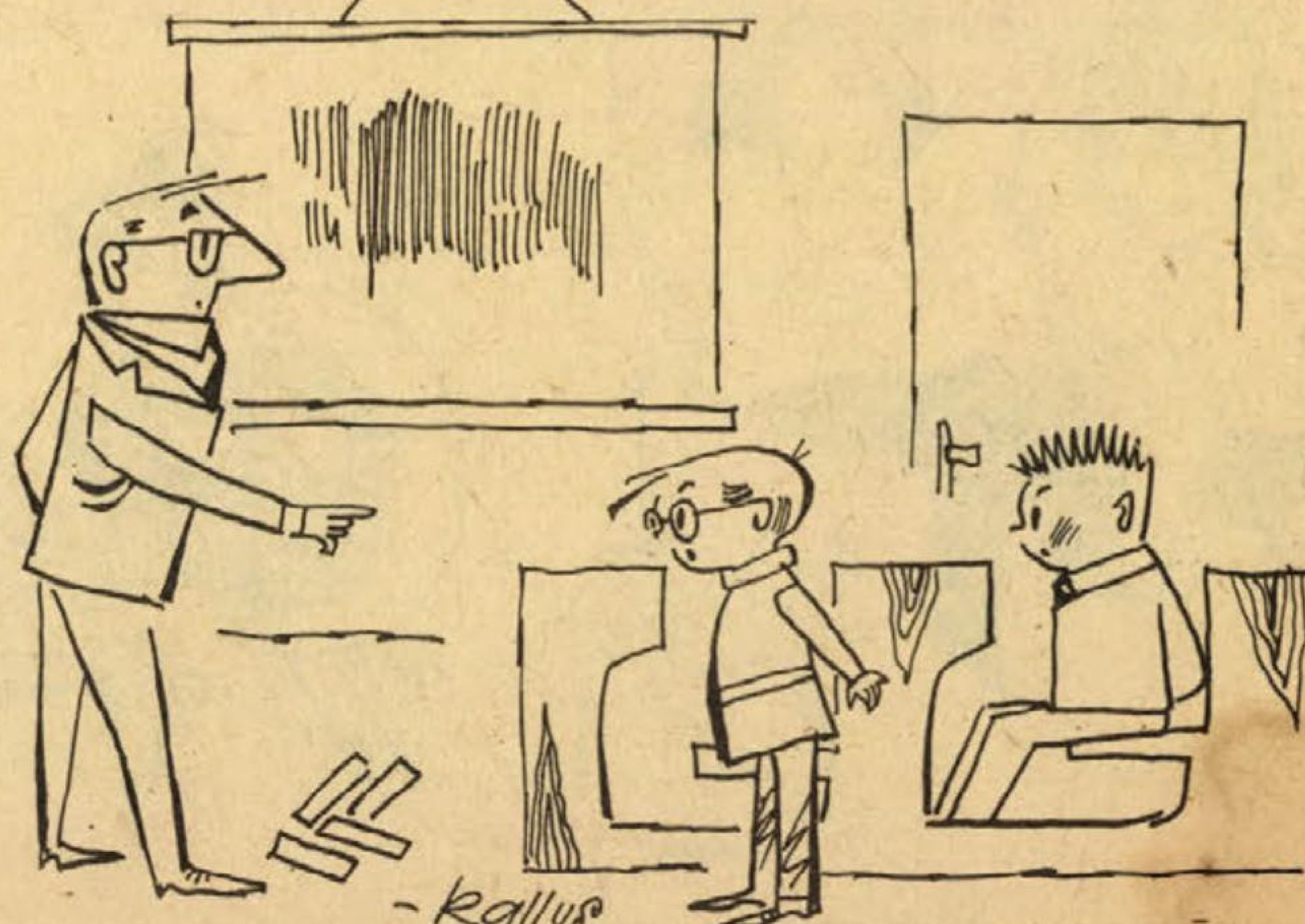
De.:	AZ ÁLLHATATOS FELESÉG
Du.:	ARANYSÁRKÁNY

Költözik az asszony

– A jegygyűrű nem kell? Fele áron adom! ...

Gabi és a gépkorszak

– Mondjál, fiam, egy-két gyűjtőnevet!
– Kuka, porszívógép ...

Amerikai hétvége

– Szintén autóbaleset?
– Nem! Kennedy-ügy!

PESTI tudósítónktól...

Két középkorú férfi beszélget. Azt mondja az egyik a másiknak:

— Te miből következtetsz arra, hogy kezdesz öregedni?

— Abból, hogy figyelmesen elolvasom a lapokban a gerontológiai tárgyú cikkeket.

*

Régóta gyanakszom arra, hogy a nagy dohánygyárak terjesztik a dohányzás ártalmasságáról szóló orvosi véleményeket. Ezzel ugyanis annyira felidegesítik a dohányosokat, hogy azok az egyik cigarettát a másik után szívják el.

Ebben a meggyőződésemben csak megerősített az a statisztikai adat, amely szerint Amerikában kétmilliárd cigarettával többet szívtak az elmúlt évben, mint az azt megelőzőben.

Nem lehetne rámutatni a tejbegríz végzetes hatására?

f. l.

MINI-SZOKNYA A DIVAT

– Na nem, rózsaszín már nem illik hozzám . . .

– Még te kifogásolod a szoknyámat? Adsz te ennél többet haza?

– Zsuzsikám, leeszed a harisnyakötődet!

ÚJ BÉRLŐ

A Külső Gázszag utca 114. első emelet 9-es számú lakásába új bérlő költözött, Droznicsek Árpád személyében. Miután a bútorszállító munkások az utolsó széket is elhelyezték a szobában, szavaló kórusban megköszönték a gavalléros borravalót, aztán eltávoztak. Droznicsek egy percig csendben ült vadonatúj otthonában, majd munkához látott: egy hangszórót erősített a lakás ajtaja fölé, és a szobában felállított mikrofonba beszélni kezdett:

— Figyelem, figyelem! Mikrofonpróba! Egy... Kettő... Három... Négy...

Ezután pattogott zománcú pléhlábast vett elő, és kalapácsával kolompolni kezdett. A ház lakói kirohantak a folyosóra Droznicsek megismételte: Mikrofonpróba! Egy... kettő... három... négy...: Jó napot kívánok! Nevem Droznicsek Árpád. Ebben a percben költöztem e házba. Előző lakhelyemen pokollá tette életünket az állandó suttogás, pletykálkodás.

Néhány lakó mindenféle ostobaságot terjesztett a szomszédjáról. Napirenden voltak a veszekedések. Ekkor elhatároztam, ha új házba költözöm, a pletykák megelőzése végett minden lényegeset elmondok magamról, így, a hangosan beszélőn keresztül. Tehát 2200-at keresek a Kócfeldolgozónál. Van egy tizenkilenc éves lányom, aki első házasságomból született. Ő minden héten szerdán és pénteken délután meglátogat. S, hogy valóban az édes lányomról van szó, igazolásaim egy héten keresztül megtekinthetők a házfelügyelőnél. Minden hét csütörtökjén este hat órakor meglátogat egy csinos szőke hölgy. Nem a feleségem, de hogy szándékaim komolyak, erről meggyőződhet a ház kollektívája által választott megbízott, akivel majd elmegyünk háztűznézőbe Magdika szüleihez. Egyelőre elégedjenek meg ennyivel. Alkalomadtán folytatom hangosbeszélőmön önleleplezéseimet. Remélem, így elkerülhetjük a rosszindulatú suttogást. Köszönöm szíves megjelenésüket.

Azzal szerelni kezdte az ajtóról az erősítő berendezést. A ház lakói lakásaikba vonultak, hogy alaposan megtárgyalják az esetet. Csak a földszint 2-ből, a nagyothalló özvegy Stancákné hajolt közel szomszédjához:

— Mondja, miből telik ennek mikrofonra?...

Galambos Szilveszter

Építkezés magánerőből

Pusztai Pál rajza

– Szebb hely akadt volna, de jobb sehol! Itt mindig leesik valami...

Honfoglalás

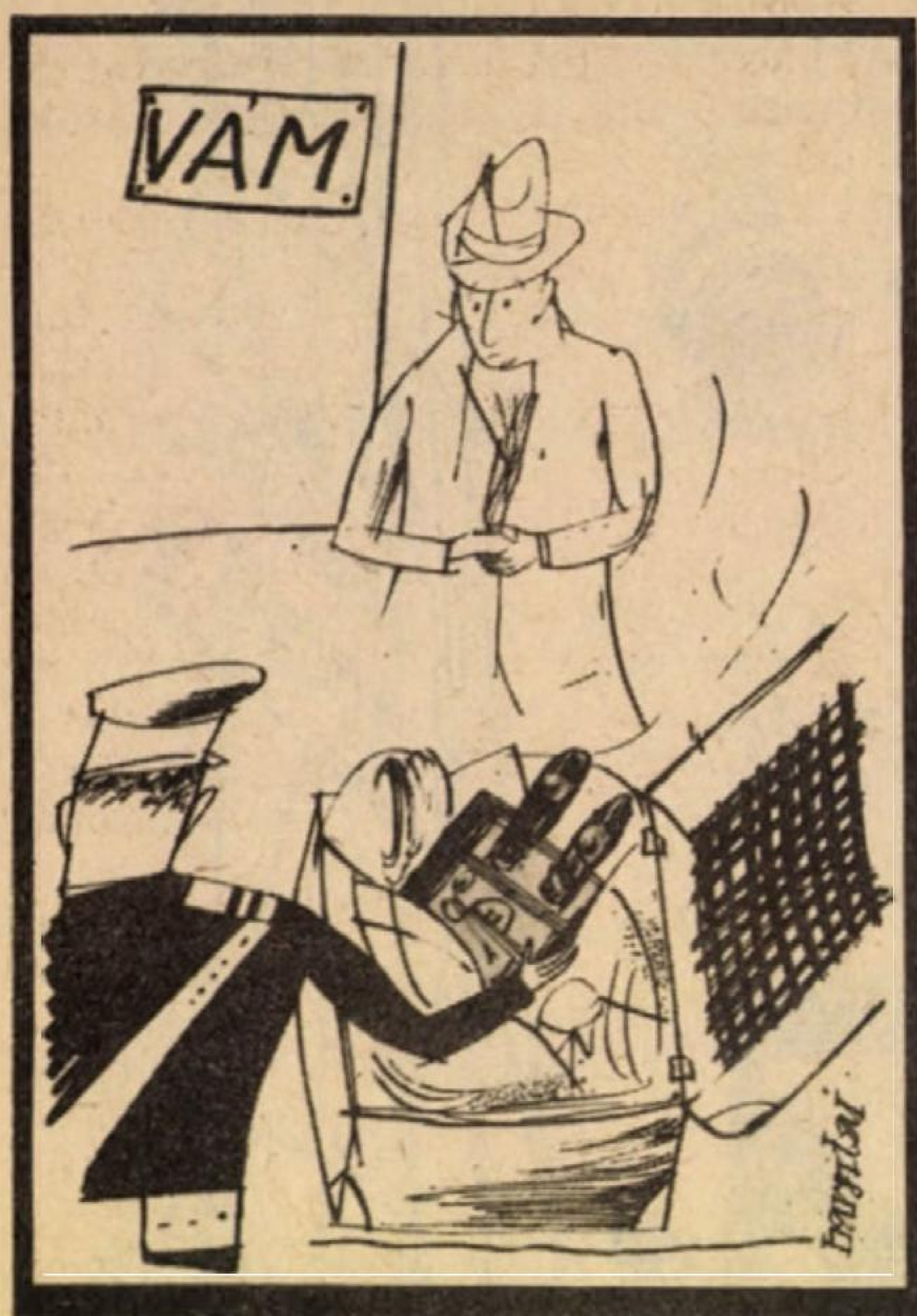
– Bezzeg a fiatalok már mindent készen fognak kapni!

Meccsközvetítés

– Azonnal, szívem!

Rejtett kamera

Tarka Notesz

Puding

Huszonöt forintos menüt rendeltem, mert az étlap szerint csokoládés puding járt hozzá. Ez az édesség a kedvencem. A pincér azonban a 8 forint 10 filléres puding helyett egy 2 forint 60 filléres tortát hozott.

– A puding elfogyott – közölte.

– Akkor 5 forint 50 fillérrel kevesebbet fizetek.

– De kérem, a menü huszonöt forint.

– Pudinggal! Tudja, mit, van kubai puding is, az ugyan csak 7 forint 50 fillér, de abba belenyugszom.

– Az nem jár a menühöz.

Főpincér. Azután a helyettes üzletvezető. Végül hozzák a kubai pudingot, de dühösen. A felszolgáló arcára volt írva a vád: becsapom őket, az egész vendéglátóipart, az egész népgazdaságot.

Kávé

A kávé, amely az eszpresszóban felszolgáltak, olyan rossz volt, mintha csalánból főzték volna ki. Visszaküldtem.

– Ejnye, de kényes a kedves vendég – csóválta a fejét a felszolgáló kisasszony –, tessék odanézni, az a férfi és az a nő is ebből a kávéból ivott, egyikük sem panaszkodott.

Odanéztem, tizenkilenc–húsz évesek lehettek. Egymásra néztek szerelmesen, a lány a fiú vállára hajtotta a fejét. Törődtek is azok a kávé minőségével!

Tanácsom: kétféle kávét kellene főzi. Külön a szerelmeseknek, és külön azoknak, akik a kávét szeretik.

KRESZ

– Hova olyan sietve? – állította meg a közlekedési rendőr a gyalogost, aki piros lámpajelzésnél akart átmenni az úttesten.

– A Rókusba igyekszem.

– Legjobb, ha hatos villamossal megy. De ha most, tilos jelzés mellett akar átmenni a megállóhoz, akkor mentőautóval pár perccel hamarabb jut oda.

Szőnyeg

A szőnyegboltot, ahol perzsa szőnyeget is árulnak, tatarozzák. Egy jókedvű ember kis cédulát ragasztott a tatarozást jelző tábla alá: Legközelebbi perzsaszőnyeg-bolt: Teherán, Ahmed utca 11.

(palásti)

MASSZ-CSERVINSZKIJ:

2×2=?

Költőnk értette szerfölött,
hogy kétszer kettő négy — nem öt,
rímbe is szedte mindenkinél jobban.
Nem tett ő az „i"-re soha pontot,
értették mégis jól, amiket mondott
formás-cicomás, könnyed kis sorokban.

Ciklus után poéma jött
és persze mindenekfölött
ezt hajtogatta minden áron:
— Fontosabb témát sose végy!
Hogy kétszer kettő biz nem három,
nem hat, nem hét, nem öt — de négy.

És mert efféle álláspontja
okot nem nyújtott viharokra,
költőnk nyerte el legelébb
a bírálók szívét-kegyét.

Akkor jött ő, és kritizált:
„Ez epigon, az zagyvaság,
a téma szűkkörű, a vers meg bágyadt,
ez nem kifejező, az meg — gyalázat! —
nem tudja szépen elrebegni még:
hogy kétszer kettő az nem öt — de négy!"

Költőnknek két új kötete
jelent meg most s több csemete-
költő atyjának vallja — ez a vész:
hatását néha nem nehéz
fellelni a színházban vagy máson,
zenében, filmen és kiállításon.

De mit tegyünk? Nehéz cáfolni őt,
hisz kétszer kettő — valóban nem öt . . .

(Oroszból fordította: Pető Miklós)

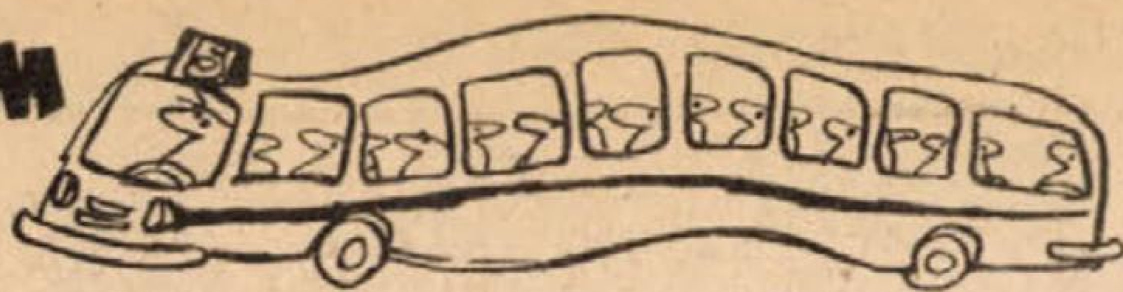
A gyorsabb vendégforgalomért

– Nem tudna hangosabban fúrni?

Utazik a főosztályvezető

MEGVÉDTEM A „BEHI"-T

Azt a nagyméretű, újtípusú autóbuszt, amely mostanában az ötös vonalán jár, és amelyről a sajtó úgy informált, hogy százszemélyes, azt nevezzük mi a „behemót" rövidítésével „behi"-nek. (Hivatalos megjelölése – ha jól tudom – Ikarus 556.)

Ez a becéző behizés önmagában is bizonyítja szeretetünket, én azonban a minap tettel, sőt bátran mondom – ne vegyék szerénytelenségnek –, hőstettel húztam alá, hogy iránta való érzésem jóval melegebb a sok évi átlagnál.

Naponta megütötte fülemet, hogy bántják, szidják, szapulják. Ez ellen emeltem szót a minap csúcsforgalom idején a szívemnek oly drága „behi" középső ajtajánál. Egy férfi hóna alatt, egy hölgy válla fölött kitúrtam a fejemet, és belekiabáltam a kedvencemmel és alkotóival foglalkozó felelőtlen zsibongásba:

– Ne egymás között suttogják, mondják meg nyíltan, mi bajuk ezzel a járművel?! Majd én válaszolok.

Ez úton is bocsánatot kérek az illetékesektől, hogy kéretlenül hatáskörükbe avatkoztam, de mentségemre legyen, jó szándékom vezetett.

Alábbiakban rekonstruálom a rögtönzött értekezletet, s ebből kiderül, hogy sikerült megvédenem a „behi"-t.

1. kérdés: Ez maga szerint százszemélyes?

Válasz: Sok jó ember kis helyen is elfér.

2. kérdés: Talán rossz ember nem utazik az ötösön?

Válasz: Szerintem nem, de tegyünk próbát. Nyújtsa föl a kezét a kedves utasok közül, aki rossz ember. Senki? Tetszenek látni, egyetlen rossz ember sincs önök között.

3. kérdés: Húsz ülőhely van. A többi nyolcvan ember hol álljon?

Válasz: A lábán.

4. kérdés: Mibe fogózkodjanak az álló utasok?

Válasz: Íme, itt fölül ez a fémrúd!

5. kérdés: És aki 175 centinél alacsonyabb?

Válasz: Az ágaskodjon!

6. kérdés: És az idősebbek, akik nem tudnak ágaskodni?...

Válasz: Köztudomású, hogy autóbuszainkon az idősebbek ülve szoktak utazni.

7. kérdés: Miért ráz ez a busz jobban, mint a többi?

Válasz: Egészségügyi szerveink fölmérése megállapította, hogy a veseköves megbetegedések száma sajnálatos módon emelkedik. A modern tudomány viszont megállapította, hogy a vesében a homok lerakódást, s így a kőképződést, a test egyenetlen rázogatásával meg lehet előzni. Az SZTK társadalmi szerződést kötött a FAÜ-vel, s így ezért a megelőző gyógyításért az autóbusz nem számít pótdíjat.

8. kérdés: Utaztak-e az Ikarus és a FAÜ vezetői csúcsforgalom idején ezen az autóbuszon?

Válasz: Természetesen.

Ez utolsó kérdésre válaszomat szemrebbenés nélkül adtam.

Ám azóta is furdal a lelkiismeret, tán mégsem...

Kérem, nyugtassanak meg.

Sólyom László

IMPORT HUMOR

Csendestársak

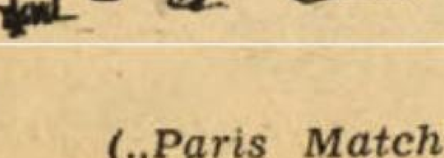

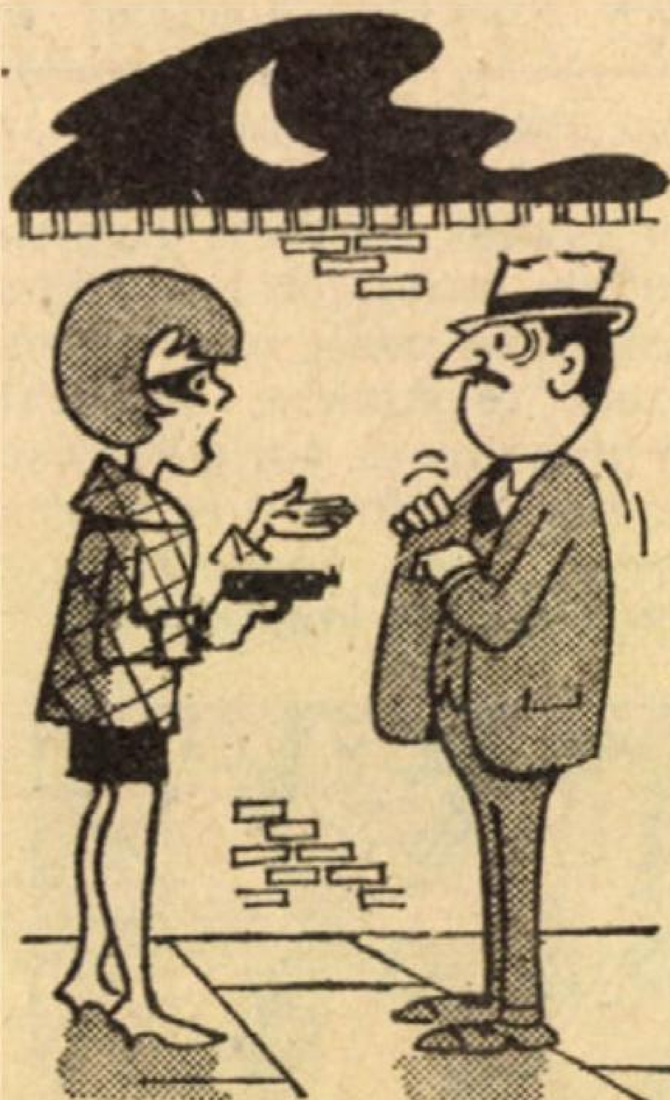

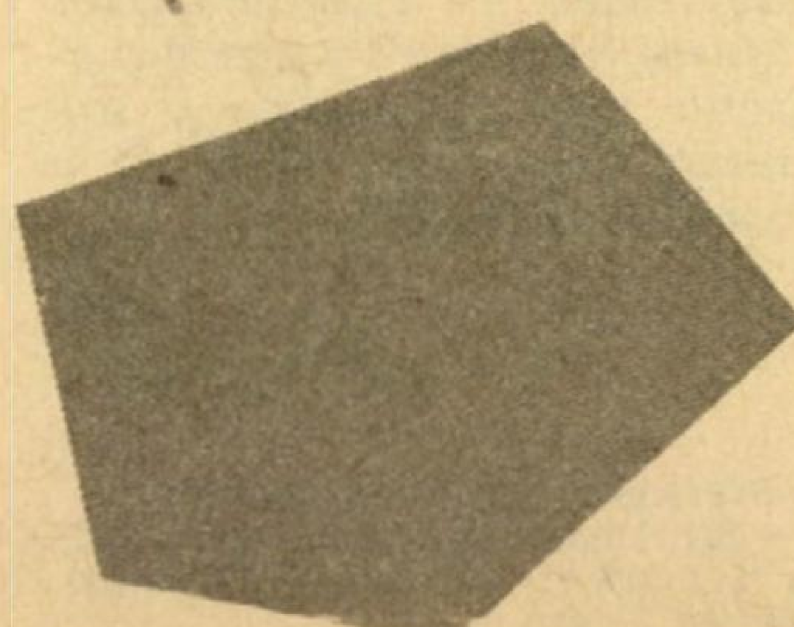
(„Paris Match")

Rablótámadás

– Sajnálom, uram, de nem tudok kijönni a háztartási pénzemből...

(„Daily Mirror", London)

Udvari bolond

– Most ne!

(„New Yorker")

Egy madárkereskedésben

– Kérek két kanárit!

(„Dikobraz", Prága)

TÍZ ÉVES A LOTTÓ

A lottózásnak számos előnye van, így többek között növeli a családi érzést. Jó példa erre egy öreg néni, akit éveken át elhanyagolták a gyerekei, de amióta ötös találatot ért el, tejbenvajban fürösztik...

A lottózásnak persze vannak árnyoldalai is. Néhány évvel ezelőtt lélekszakadva rohant be egy férfi az OTP Nádor utcai Lottó Igazgatóságára:

— Öt találatom van, könyörgöm, segítsenek rajtam!!!

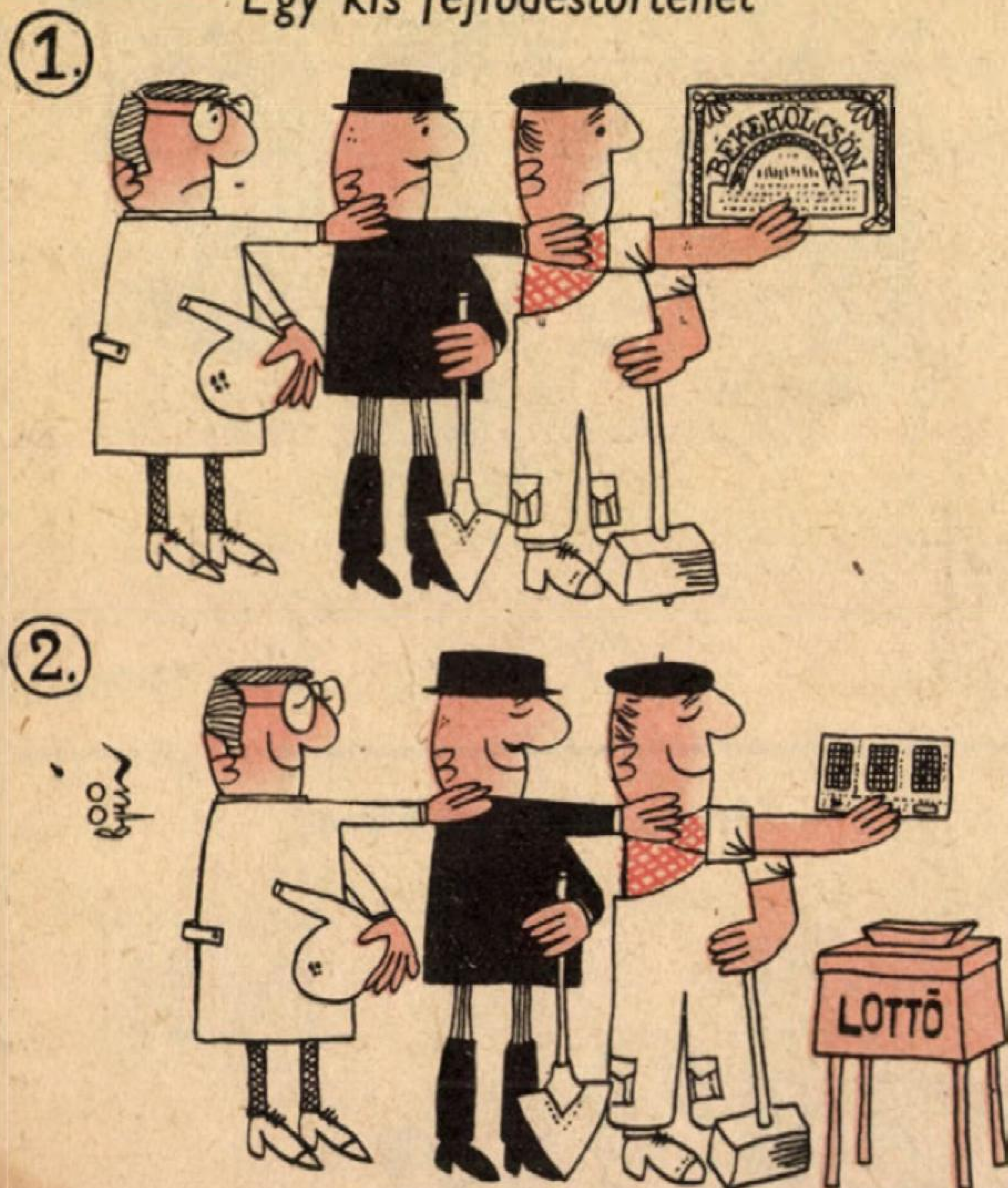
— Ez még nem olyan nagy szerencsétlenség — mondták a megrökönyödött tisztviselők.

— De az lesz, ha a feleségem megtudja, hogy a szelvényt Siófokon vásároltam...

Az emberek általában öt, de legalábbis négy találatot szeretnének elérni. Nos, én egyszer azért imádkoztam, hogy ne legyen még két találatom se.

Tudniillik elfelejtettem bedobni a szelvényt, és menten megütött volna a guta, ha pont akkor kihúzzák a számaimat!

Egy kis fejlődéstörténet

A szerencse fia

– Mi ez, bankrablás?
– Dehogy! A rokonok és az ismerősök várják az öttalálatost!...

A rulettház hasonlóan, az úgynevezett lottószisztémáknak is megvannak a maguk elszánt hívei, és esküdt ellenségei.

Nemrég egy jól öltözött férfit mutattak nekem a Hungária Kávéházban:

— Látod, ez a pasas csinos összeget keresett már a lottószisztémájával.

— Telitalálatot ért el?

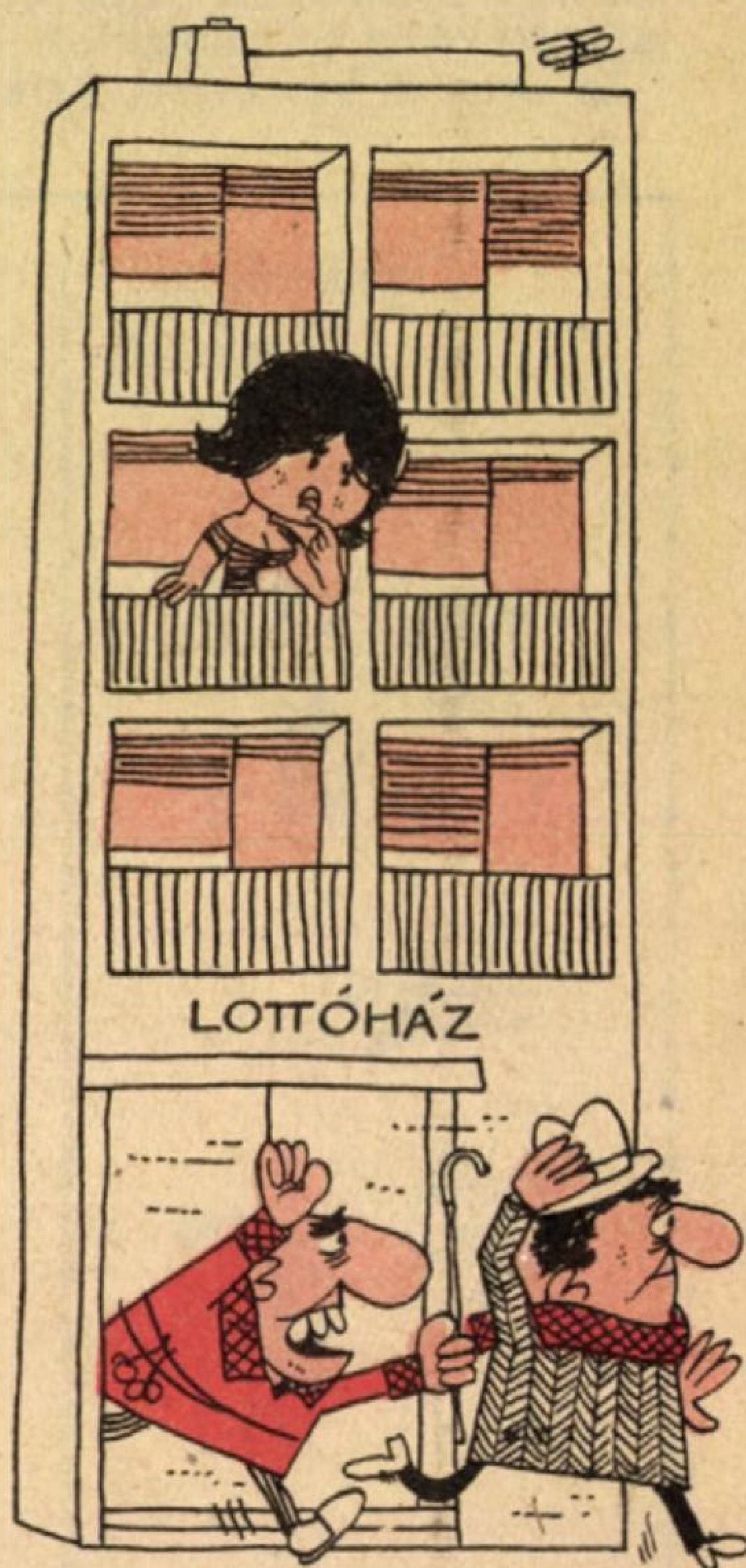
— Dehogy. Eladta másoknak!

A pénznyeremények mellett még úgynevezett tárgynyeremények is vannak. Ezek között a fősláger az öröklakás, amely igazán szép fejlődésen ment át az évek folyamán. Először üres öröklakást lehetett nyerni, később berendezett öröklakást, most pedig már berendezett öröklakást autóval. Én megvárom, amíg egy csinos nőt is adnak még hozzá. Elvégre, ha főnyeremény, akkor legyen komplett.

A tárgysorsolás szerencsés nyertesei számtalanszor „futni hagyják" a legértékesebb nyereményeket is azáltal, hogy nem nézik át a nyereménylistát.

Mérges atya

– Mi az, maga három találattal meg meri kérni a lányom kezét?...

Napóleon azt mondta, hogy minden katonájának tarsolyában van a marsallbot. Nos, ez a mondás korunkra úgy érvényes, hogy minden lottózónak a briftasnijában van az öröklakás.

Balázs-Piri Balázs— Dalmáth Ferenc riportja

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 67.0413 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504